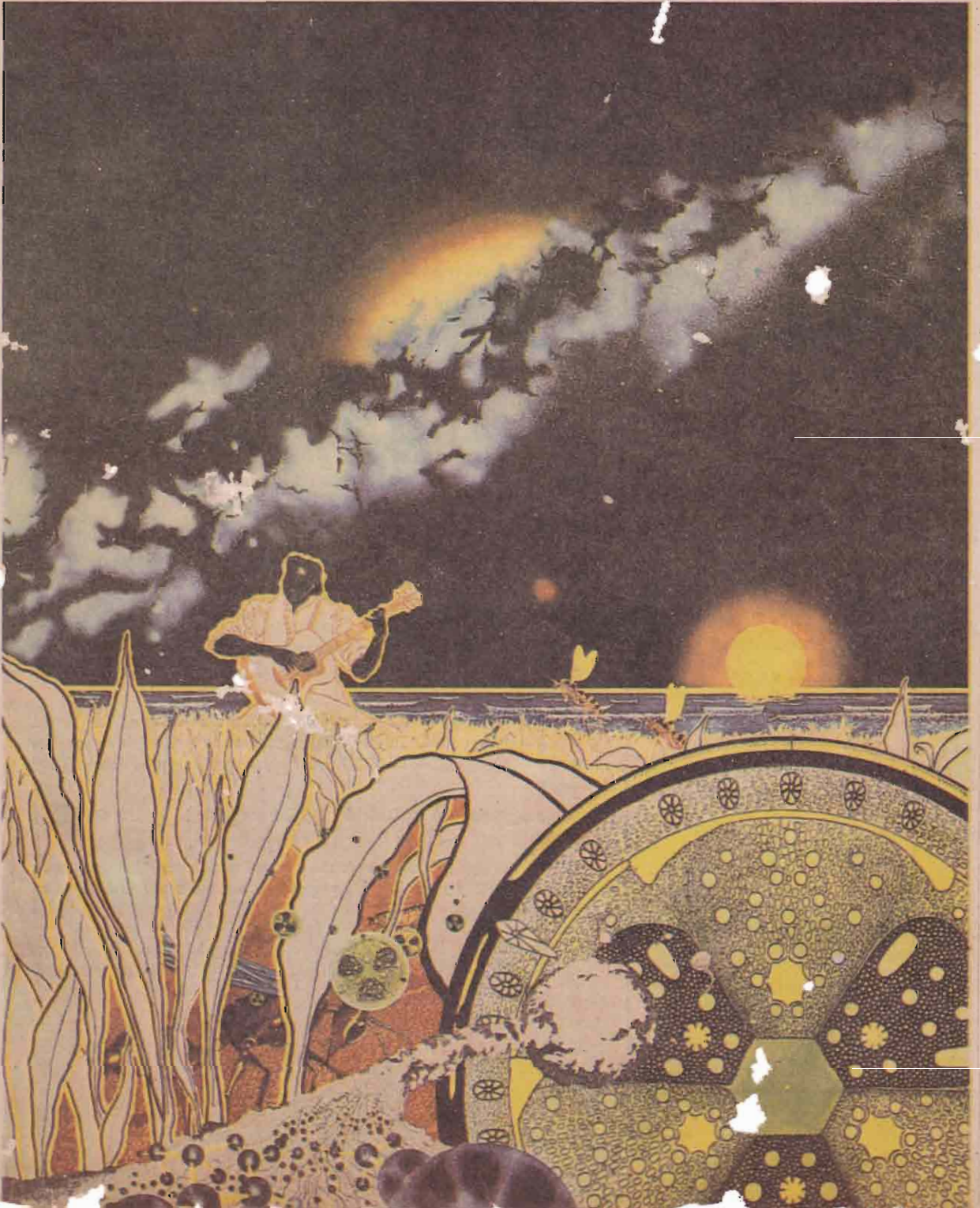

പന്തലം

ജനുവരി 1988

വിതരണ രൂ 2-50

ஈழ நண்பர் கழக
மாத இதழ்

□

ஆசிரியர்
நதி

ஆசிரியர் குழு
இரா. திரவியம்

சமந்தா

ச. மா. பன்னீர்ச் செல்வம்

□

ஆண்டுச் சந்தா
ரூ. இருபது

□

படைப்புகள்
சந்தா
நன்கொடை
அனுப்புதல்
முதலிய
அனைத்துத்
தொடர்புகளுக்கும்

பாலம்

12, முதல் பிரதான சாலை

நேரு நகர்

அடையாறு

சென்னை-20

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா குடியரசு தின விழாவிற்கு முக்கிய விருந்தினராக வர இருக்கிறார். ரூபாய் பதினைந்து லட்சம் தந்து இந்திய அரசு அவரை கௌரவிக்கப் போகிறது என்ற செய்தியும் வந்திருக்கிறது.

1983 ஆண்டு முதல் தமிழர்களின் தாயகமான வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சிங்கள இனவெறியூட்டப்பட்ட இராணுவத்தினர் தமிழர்களைத் தொடர்ந்து கொன்று குவிக்க ஆணையிட்ட அகிம்சாவாதிகள் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா.

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் அரசியல் பாதை என்பதே தமிழர்களுக்கு எதிரான, சிங்கள இனவெறிச் சிங்களத்தை கட்ட விழ்த்து விட்டதுதான். ஆட்சியமைப்பிலும், சாதாரண அப்பாவி சிங்கள மக்கள் மத்தியிலும் சிங்கள இனவெறி விசுவரூபம் எடுக்க ஜெயவர்த்தனா தான் காரணம்.

தொடர்ந்த-நண்டகால இனவெறியர், இன்னும் தன் பாதையை மாற்றிக் கொள்ளாதவர், தமிழர்களின் குறைந்தபட்சக் கோரிக்கையைக்கூட அங்கீகரிக்காதவர், இந்திய விரோத நடவடிக்கைகளில் தனது அமைச்சர்களையே ஊக்குவிப்பவர் ஆகிய சகல குணங்களும் நிரம்பிய ஜெயவர்த்தனா, ஒரே ஒரு ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இந்திய அரசுக்கு நண்பராகிவிட்டார்.

இதே ஒப்பந்தத்தின் பேரில் இந்திய ராணுவம் தமிழர்களின் தாயகத்திற்குச் சென்று, ஜெயவர்த்தனா ராணுவம் எதைச் செய்ததோ அதையே ராஜீவ்காந்தியின் ராணுவம் செய்கிறது என்ற செய்திகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன.

தமிழர்களின் பாதுகாப்புக்குத்தான் இந்திய ராணுவம் சென்றது என்ற நிலையை மீறி தமிழர்களை இந்திய ராணுவம் அழிக்கிற நிலைக்கும் நியாயம் சுற்பிக்க தங்களுடைய பிரச்சார சாதனங்களை முடுக்கி விட்டுள்ளனர் இந்திய அரசினர்.

இந்திய அரசின் ராணுவ நடவடிக்கைக்கு ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா துணை நிற்கிறார், ஒத்துழைக்கிறார் என்பதால் குடியரசு தின விழாவிற்கு முக்கிய விருந்தினராக மாற்றப்பட்டுள்ளார்.

இந்தியத் தலையீட்டை எதிர்த்து தென்விலங்கையில் நடைபெறும் கலவரம் கட்டுமீறி செல்கிறது. சிங்கள மக்களின் சாதாரண உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டு இராணுவ ஆட்சிதான் நடைபெறுகிறது.

தமிழர்களின் பகுதிகளில் இந்திய ராணுவம் ஆட்சி செலுத்துகிறது.

மக்களை நேசிப்பவர்கள், மக்கள் உரிமைக்காகப் போராடுபவர்கள் இரண்டு அரசுகளின் இராணுவ நடவடிக்கையை வன்மையாக கண்டிக்கிறார்கள்.

குடியரசு தின விழாவிற்கு வருகைதரும் ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தனா தமிழர்களின் ரத்தத்தில் மட்டுமல்ல சிங்கள மக்களின் ரத்தத்திலும் நடந்து வருகிறார்.

குடியரசு தின விழாவில் தமிழகத் தமிழர்களின் முகத்தில் கரிபூச வருகிறார் ஜெயவர்த்தனா. அவர் வரும், நான் கறுப்பு நான். நாம் நம் எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்பது கடமையாகும்.

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் 76 சத வீதம் பேர் எதிர்ப்பு

ஈழ நண்பர் கழக
கணக்கெடுப்பு

ஈழம்.

இது ஒரு தொலை தூர ஒளியாகத் தெரிகிறது.

விடியலுக்கான நம்பிக்கைகள் இறுக்கம் பெற்று வருகின்றன. இங்கு மனித உயிர்கள், ஆதிக்க வெறியர்களால் மலிவப்படுத்தப்பட்டு விட்டது. மனிதனின் உயிருக்கு மதிப்பில்லாத தாலோ என்னவோ, இங்கு மனித இரத்தத்திற்கு மதிப்பில்லாது போய்விட்டது.

ஈழவர்.

இந்த நூற்றாண்டில், இவர்கள் சந்திக்காத ஒப்பந்தமா? சிங்கள பௌத்த இனவெறி ஆட்சியாளர்களுடன், ஒற்றையாட்சியின் கீழ் இணைந்து வாழ, இவர்கள் கையெழுத்திட்ட ஒப்பந்தங்கள் அனைத்தும், இவர்களின் இரத்தத்தாலேயே மூழ்கடிக்கப்பட்டன. உரிமை இழந்து—உடமை இழந்த இவர்கள், ஆதிக்க இன வெறியர்களுக்கு எதிராக ஆயுதங்களை ஏந்தியது தவறா?

1987.

ஈழத் தமிழர் வாழ்வில் கறுப்பு ஆண்டு. 1987 சனவரி முதல், ஜெயவர்த்தனா மேற்கொண்ட ஈழத்தின் மீதான பொருளாதாரத்தடையும், விமானத் தாக்குதல்களும், வடமராட்சிப் படுகொலைகளும் தமிழ் மக்களை விரகத்தியின் விளிம்பிற்கே கொண்டு சென்றன. இருந்தும், வாழத்தடித்த

அம் மாணுடக் கூட்டம் ஆயுதங்களைக் கீழே போடாது, தனது சுயநிர்ணய உரிமையை யாருக்கும் தாரை வார்க்காது போராட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியது.

1987, ஜூலை 29

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் தானே தலைவனாக இருக்க வேண்டும் என்ற இந்திய அரசின் ஆசை 'சிறிது' நிறைவேறிய நாள். ஆமாம். அன்றுதான் ராஜீவ்காந்திக்கும், ஜெயவர்த்தனாவுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களைக் கவனத்திலெடுக்காமல், தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள இரண்டு தலைவர்களும், தமிழர்களைப் பலிகடா ஆக்கினார்கள்.

இந்திய வானொலி, தொலைக்காட்சி மூலமாக கொழும்பு ஒப்பந்தம் பற்றி வானளாவப் புகழப்பட்டன. முகவரி காணாமல் போனவர்களெல்லாம் முகம் காட்டத் தொடங்கினார்கள். உலகில் நடைபெற முடியாத ஒன்று, நடந்து விட்டதென்றும்; உலக அதிசயங்களில் இது ஒன்பதாவது அதிசயம் என்றும்; இதற்காக ராஜீவ்காந்திக்கு நோபல் பரிசு (?) வழங்க வேண்டும் என்றும் பிரச்சாரம் முடுக்கி விடப்பட்டது. "கூலிச் சொற்பொழிவாளர்கள்" போலீசார் சுற்றி நிற்க (மேடையும், பணமும் கிடைத்த மகிழ்ச்சியில்) வீராவேசமாகப் பேசிச் சென்றார்கள்.

இதெல்லாம் எதற்காக?

ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமாம்! 3,000 தமிழ் மக்களைக் கொன்று, 4 லட்சம் மக்களை அகதிகளாக ஆக்கி, நூற்றுக்கணக்கான பெண்களைக் கொடுமரமாகக் கற்பழித்து, 20,000 மக்களை நிரந்தர ஊனமுற்றோர்களாக்கிய இந்திய இராணுவத்தினரின் அடாவடித்தனங்களை மறைப்பதற்காக இப்படி எல்லாம் நாடகமாடுகிறது இந்திய அரசு.

□ □ □

கொழும்பு ஒப்பந்தம், இலங்கை-இந்திய அரசுகளால் அப்பட்டமாக மீறப்பட்டு, சர்வதேச ரீதியில் அவமானமடைந்து இருக்கும் இவ்வேளையில், தமிழ் நாட்டில் உள்ள கற்றோர் மத்தியில் "ஈழத்தின் மலையக மக்களும், இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தமும்" என்பது பற்றி ஓர் கருத்துக் கணிப்பு ஈழ நண்பர் கழக தோழர்களால் முதற்கட்டமாக மதுரையில் எடுக்கப்பட்டது.

இதில், தோழர்கள் செண்பகப்பாண்டி, செயம் சூலியசு, உதயக்குமார், சுபேயர், பாலதண்டசயுதம், மாரியப்பன், பெருமாள், இராசேந்திரன், தனசேகரன், திரவியம் ஆகியோர்

முனைப்புடன் ஈடுபட்டனர். இக் கருத்துக் கணிப்பு தொடர்ந்து இரண்டு வாரங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. மதுரை மாநகரில் பரவலாக அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள், வழக்கறிஞர்கள் ஆகியோரிடையே இக் கணிப்பு எடுக்கப்பட்டது. அதன் விபரங்களைக் கீழே தருகிறோம்...

□ 1948 நவம்பர் 15-ல் நிறைவேறிய இலங்கைக் குடியரிமைச் சட்டம், அந்நாட்டில் 180 ஆண்டுகளாகத்தொடர்ந்து வாழ்ந்து வந்த மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு குடியரிமை மறுத்தது சரியா என்ற வினாவுக்கு, சரி என்று 5% பேரும், தவறு என்று 80% பேரும், மீதி 15% பேர் தெரியாது என்றும் கூறியுள்ளனர்.

□ மலையகத்தமிழ் மக்களை “நாடற்றவராக்கியது”, இலங்கை அரசின் இன ஒடுக்கலின் தொடக்கம் என்று கருதுகிறீர்களா? என்ற வினாவுக்கு 72% பேர் ஆம் என்றும், 8% பேர் இல்லை என்றும், 20% பேர் தெரியாது என்றும் கூறியுள்ளனர்.

□ இலங்கையின் மலைப்பகுதிகளில் வாழும் தமிழர்களை, இந்தியக் குடிகள் என்று கூறுவது சரியா? என்ற வினாவுக்கு 22% பேர் சரி என்றும், 78% பேர் தவறு என்றும் கூறியுள்ளனர்.

□ ஒப்பந்தம் என்ற பெயரில் மலையகத் தமிழரை, மலையகப் பகுதியை விட்டு வெளியேற்றி இந்தியாவுக்குக் கொண்டுவருவதை சரி என்கிறீர்களா? என்ற வினாவுக்கு சரி என்று 94% பேரும், தவறு என்று 6% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ 1964 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் மலையக மக்களின் கருத்தறிந்து ஏற்பட்டதா? என்ற வினாவுக்கு, ஆம் என்று 5% பேரும், இல்லை என்று 41% பேரும் தெரியாது என்று 54% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், 1981-ல் காலாவதியானதும், ‘இனி மலையகத் தமிழரை இந்தியா ஏற்காது’ என்று திருமதி இந்திரா காந்தி கூறியதும் உங்களுக்குத் தெரியுமா? என்ற வினாவுக்கு, தெரியும் என்று 31% பேரும், தெரியாது என்று 69% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ ராஜீவ்-ஜே.ஆரின் தற்போதைய ஒப்பந்தம் 2 லட்சம் மலையகத் தமிழரை, இந்தியாவுக்கு குடிபெயர்த்த வகை செய்துள்ளது என்பது தங்களுக்குத் தெரியுமா? என்ற வினாவுக்கு, தெரியும் என்று 46% பேரும், தெரியாது என்று 54% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் வடக்கு, கிழக்கு இணைந்த பிரதேசத்தை ‘தமிழீழம்’ என்றும்; வடக்கு, கிழக்கு, மலையகம் இணைந்த பிரதேசத்தை ‘ஈழம்’ என்றும் கோரும் இரண்டு வேறுபட்ட நிலையிருப்பது தெரியுமா? என்ற வினாவுக்கு, தெரியும் என்று 39% பேரும், தெரியாது என்று 61% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆதரிக்கிறீர்களா? என்ற வினாவுக்கு, ஆதரிப்பதாக 76% பேரும், எதிர்ப்பதாக 24% பேரும் கூறியுள்ளனர்.

□ வேறு ஏதாவது சொல்ல நினைக்கிறீர்களா...? என்ற வினாவுக்கு பெரும்பாலோர் தமிழர் இயக்கங்கள் அனைத்தும் ஒன்று சேர வேண்டும் என்றும், இயக்கங்களுக்கிடையே சண்டை கூடாது என்றும் கூறியுள்ளனர். 10% குறைவானோர் இயக்கங்கள் இனவெறியை ஒழிக்க வேண்டும் என்றும், இலங்கையின் ஒட்டுமொத்தப் புரட்சிக்குப் போராட வேண்டும் என்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். ராஜீவ் காந்தி தன்னுடைய, தனிப்பட்ட கௌரவத்தைக் காப்பதற்காகத்தான் ஒப்பந்தத்தை எதிர்க்கக்கூடிய தமிழ் மக்கள் மீது இந்திய இராணுவத்தைக் கட்டவிழ்த்துள்ளார் என 73% பேர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

□ □ □

தமிழ்நாட்டு மக்கள் ஈழப் போராட்டத்தை ஆதரிப்பதில், பின்வாங்கவில்லை என்பதும்; இந்திய வானொலி, தொலைக்காட்சிகளின் பொய் பிரச்சாரத்தை நம்பவில்லை என்பதையும் எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதே வேளையில், ஈழப் போராட்டத்திற்கான சரியான அம்சங்களை—ஈழம் கோருவதற்கான நியாயங்களை கற்றவர்கள்கூட இன்னும் அறிந்துகொள்ளவில்லை என்பதை எம்மால் எளிதாக அவதானிக்க முடிகிறது. குறிப்பாக ஈழப் போராட்டத்தின் ஒரு பகுதி மக்களான மலையக மக்களைப் பற்றி பெரும்பான்மையோருக்கு எதுவும் தெரியாதது குறித்து நாம் வருத்தம் அடைகிறோம்.

எதிர் வரும் காலங்களில் தமிழக மக்கள் மத்தியில், ஈழப் போராட்டத்தின் அரசியல் தன்மைகளையும், மலையக மக்கள் பிரச்சனையையும் கொண்டு செல்வதன் மூலமாக, ஈழப் போராட்டத்தின் சரியான திசை வழிக்கு உதவி புரிந்தவர்களாவோம். ★

நூலகம்

பௌத்த சிங்களவரும் சிறுபான்மையினரும்
கல்லறை ஒன்றிற்கு ஆசிரியர் வெள்ளை அடித்திருக்கிறார்

கி. பி. அரவிந்தன்

இந்துமாக் கடலில் மாங்காய் வடிவில் இலங்கும், இலங்கைத் தீவின் மீது, 1983 ஜூலைக் கல்வரம் உலக அரங்கின் கவனத்தைத் திருப்பியது. கடல் கடந்த நாடுகளில் இலங்கைத் தீவைப் பற்றிய வரலாற்றை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் மேலெழுந்ததனால், பலரும் தமக்குக் கிடைத்த சொற்பத்தகவல்களைக் கொண்டு பல தவறான வரலாறுகளை எழுதினார்கள். தமிழகத்திலும் அம் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் பின்னால் ஈழத்தில் போராடிக் கொண்டிருந்த இயக்கங்கள், தம் தொன்மையையும், பழமையையும் வலியுறுத்த வேண்டி பொய்யான தகவல்களைக் கொண்ட தமது இயக்க வரலாற்றை, ஈழத்து வரலாற்றையும் புத்தகங்களாக வெளியிட்டன.

தற்போது 1987-ல், துயரத்தின் பின்னால் துயரம் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில்—இன்னமும் இரத்தத்தால் பூமி நனைந்து கொண்டிருக்கையில், 372 பக்கங்களைக் கொண்ட, அட்டவணைகளையும், வரைபடங்களையும் அடிக்குறிப்புகளையும் புள்ளி விவரங்களையும் கொண்ட அலங்காரத்துடன் அழகான அச்சுடனும், அமைப்படனும் திருவண. பிதா. கீத பொன்கலன் அவர்கள் எழுதிய “பௌத்த சிங்களவரும், சிறுபான்மையினரும்” என்னும் வரலாற்று ஆய்வு நூல் ஒன்று வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது. இப்புத்தகத்திற்கு தத்துவக் கலாநிதி இராமகிருஷ்ணன் அவர்களும் அணிந்துரை வழங்கியிருக்

கிறார். இந்நூல் வெளியீட்டு விழாவின்போது, இலங்கைத் தமிழர்களின் ஏக தலைவர் (?) அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கமும் வாழ்த்துரை வழங்கியிருந்தார். இத்தனை சிறப்புடைய இப்புத்தகம் குறித்து கருத்து சொல்லுவதென்பது மிகக் கடினமான விடயம்தான். இருந்தும், ஈழப் போராட்ட ஆர்வ மிகுதியினால், அப்புத்தகத்தைப் படிக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று.

ஆசிரியர் நூலைத் தொடங்கும் முன்னுரையில் தனது கருத்தைக் கூறத் தொடங்குகிறார். “இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின் பின் அரசியல் போக்கில் பெரும் மாற்றம் ஏற்பட்ட காலகட்டமது. சூரியன் அஸ்தமிக்காத பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் உருக்குலைந்து, சுதேச விடுதலை இயக்கங்கள் அங்கங்கு தோன்ற ஆரம்பித்தன.” பெல்ஜியம் நாட்டின் லுவேன் பல்கலைக் கழகத்தில் சமூக இயல் பட்டம் பெற்ற வண. பிதா. சந்தியாபிள்ளை கீத பொன்கலன், தமது வரலாற்று அறிவை மேற்கூறிய வார்த்தைகளினூடே வாசகர்களுக்கு கட்டியும் கூறுகிறார்!

இந்நூலின் 38-ஆம் பக்கத்தில், மீண்டும் தன் வரலாற்று அறிவை நிரூபிக்க முயற்சித்திருக்கிறார் ஆசிரியர் வண. பிதா. அவர்கள். “பிரித்தானியர் இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டுமென, இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் போராடிக் கொண்டிருந்த வேளையில், சிங்கள அமைச்சர்கள் பிரித்தானியரது யுத்த கால முயற்சிகளுக்கு பெருமளவு ஒத்

துழைப்பு நல்கினர்.” இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தனது ஒவ்வொரு கூட்டத்தின் தொடக்கத்தின் பொழுதும் பிரித்தானிய அரசருக்கு வாழ்த்துப் பாடியதை, முதலாம், இரண்டாம் உலகப் போரின்போது இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் பிரித்தானியாவுக்கு ஆதரவு அளித்ததை, இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றை அறிந்தவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் வண. பிதா. அவர்கள் வரலாறு தெரியாமலேயே வரலாறு எழுத முயன்றிருக்கிறார்.

இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களை சிறுபான்மையினர் எனும் பதத்தில் அழைப்பது குறித்து அரசியல் அரங்கில் பல சர்ச்சைகள் எழுப்பப்பட்டு, ‘அவர்கள் தேசிய இனக்கூறுகளைக் கொண்டவர்கள்’ என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். இலங்கை இரண்டு தேசிய இனங்களைக் கொண்டது என்ற முடிவானது பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஏற்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் தேசிய இனப் போராட்டம் முடிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் வேளையில், வண. பிதா. கீத பொன்கலன், தமிழ் பேசும் மக்களை சிறுபான்மையினர் என அடையாளம் காணுகிறார். சிறுபான்மையினர் நடத்தும் போராட்டத்திற்கும், தேசிய இனம் நடத்தும் போராட்டத்திற்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு என்பதை அவர் அறியாமல் போனது விந்தையானது. இலங்கை சுதந்திரத்திற்கு முன்னால், அன்றைய தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் எழுப்பிய கோரிக்கைகள், சிறு

பான்மையினர் என்ற கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டது. நிர்வாக சபை, சட்டசபை பிரதிநிதித்துவ அளவுகள் குறித்தே அவர்கள் சிந்தனை மட்டுப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் 1956 'சிங்களம் மட்டும்' மசோதாவுக்குப் பின்னால் கோரிக்கைகள் வேறு பரிமாணத்தைக் கொண்டதாய் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. 1972 புதிய அரசியல் சட்ட அமலுக்குப் பின்னால், சுதந்திரத்திற்கு முன்பிருந்த நிலைமைக்கு முற்றிலும் வேறுபாடான, பரிமாணத்தைக் கொண்டதான கோரிக்கைகள் வடிவமெடுத்தன. இவை பற்றி எந்தவித கணிப்பும் கொள்ளாமல் வண. பிதா. அவர்கள் தன் விருப்பத்திற்கு ஆய்வை மேற்கொண்டிருக்கிறார்.

பெளத்த சிங்களம் பற்றி ஆய்வு செய்ய முயன்ற வண. பிதா. அவர்கள், தான் எடுத்த தலைப்பை தவற விட்டு விட்டு, தான் படித்த புத்தகங்களில் கிடைத்த தகவல்களை எப்படித் தொகுப்பது என்பதிலேயே, தன் சிரத்தையைக் காட்டியிருக்கிறார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள், தமிழில் உயர்நிலைத் தமிழாய்வுகள் குறித்து தனது அவதானிப்பை தெரிவிக்கையில், "சமூகவியலிலோ, மானிடவியலிலோ குறிப்பிட்ட வரைமுறையான கள ஆய்வுகள் இன்றி, ஆய்வுக் கான குறிப்புகள் சேகரிக்கப்பட்டதாகவே கொள்ளப்படுவதில்லை" (தினமணி 15.11.87) எனக் கூறியுள்ளார். பல்கலைக் கழக மேற்படிப்பு படிக்கும் மாணவர்களுக்கு ஆரம்ப நிலை மிலேயே தங்களது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தயாரிப்பது குறித்து பேராசிரியர் கூறியது போன்றதான அடிப்படை விடயங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் நமது கையில் இருக்கும் தடித்த, 'பெளத்த சிங்கள வரும், சிறுபான்மையினரும்' என்ற புத்தகத்தில், இந்த

அடிப்படை அம்சங்கள் கூட மீறப்பட்டு இருக்கின்றன. புத்தகத் தொடக்கத்தில் ஆசிரியர் வண. பிதா. குறிப்பிட்டிருக்கும் கால வரிசை நிரலில் 1970 ஆம் ஆண்டிற்கு பின்னான குறிப்புகளில் அவரது தகவல் அறிவின் தரம் அப்பட்டமாகவே வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

இலங்கைத் தீவில் 1970 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னான வரலாற்றில், அப்போதைய கல்வி அமைச்சர் பதுயதீன் முகமதுவும், அவரது தரப்படுத்தல் திட்ட அறிவிப்பும், 1970 நவம்பர் 23-ல் நடைபெற்ற தமிழ் மாணவர் பேரவை என்ற அமைப்பின் ஊர்வலமும், சிவ குமாரன் என்னும் இளைஞனின் பெயரும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல், ஈழத் தமிழர்களது வரலாற்றைத் தொடுவது என்பது முடியாத ஒன்றாகும். ஆனால் இவை பற்றியதான எந்தக் குறிப்பும், அவரது கால வரிசை நிரலில் காணப்படவில்லை. இதே போன்று, இப்புத்தகத்தின் 'தோட்டத் தொழிலாளரது உரிமை மறுத்தல்' எனும் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில், அத்தொழிலாளர்களது உரிமை களைப் பாதுகாக்க சங்கம் அமைத்த நடேச அய்யரையும், தோட்டங்களைப் பறித்தெடுப்பதைத் தடுக்க முயன்றதில் உயிர் நீத்த சிவனுலட்சுமணனையும் ஆசிரியர் மறந்திருக்கிறார். அவர்களை மறந்து விட்டு, தோட்டத் தொழிலாளரது எந்தவகை வரலாற்றையும் குறிப்பது என்பது முடியாததொன்றாகும்.

ஈழத்து இயக்கங்கள் பற்றிக் குறிப்புகளையில், அவற்றின் பெயர்களைக்கூட ஆசிரியரால் சரியாகக் குறிப்பிட முடியவில்லை. "ஈழ மக்கள் புரட்சி முன்னணி (EPRLF), ஈழப் புரட்சி இயக்கம் (ஈரோஸ்), தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

இயக்கம் (LTTE), தமிழீழ மக்கள் விடுதலை இயக்கம் (PLOTF)" என்னும் வகையில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளது அவ்வவ் இயக்கங்களின் உத்தியோகப்பூர்வ வெளியீடுகளைக் கூடப் படிக்காத தன்மையையே காட்டுகிறது.

தோட்டத்தொழிலாளர்களை வடக்கு கிழக்கில் குடியேற்றுவது குறித்து தமிழ்த் தலைவர்களின் கருத்தைக் கூறுவதற்கு ஆதாரமாய் அமிர்தலிங்கத்தின் தெல்லிப்பளை கருத்தரங்கப் பேச்சைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின், உதய சூரியன் எனும் உத்தியோகப்பூர்வ எட்டில் இருந்தோ அறிக்கைகளில் இருந்தோ அவர்களது செயற்குழு பொதுக்குழுதீர்மான நகல்களில் இருந்தோ உதாரணமாகட்ட முடியாது போயிருக்கிறது. ஏனெனில் தனி மனிதர்களின் கருத்தரங்கு, பொதுக் கூட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் ஆய்வுகளுக்கு அடிப்படையாக கொள்வது ஆய்வை மலின்படுத்தும் செயலே ஆகும். இப்படியே நூல் முழுவதும், தப்பும் தவறும், வரலாற்றுக் குருட்டுத்தனமும், ஆய்வின் பற்றாக்குறையும் கொண்டதாய் இந்நூல் அமைந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

கபிலவஸ்து இளவரசன் சித்தார்த்தன் போதித்தவனாய், புத்தனாய் போதித்த அறநெறிகள் எவ்வண்ணம், சிங்கள பெளத்தமாய் மாறியது, அதன் சமூகக் காரணிகள் எவ்வகையில் அமைந்தன, அது பெருந்தேசிய இனவாதமாய் எவ்வாறு மாறியது? எனது கனவில் மீண்டும் புத்த பெருமான் சுடப்பட்டிறந்தான்" என்றும் "புத்தன் பாதம் செத்த பிணங்கள் புதையும் கல்லறையோ" என்றும் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எழுதியது என்? என்பவை பற்றியெல்லாம், ஆசிரியர் கவலைப்

படாமல், கவனத்தில் கொள்ளாமல், பிக்குகளும், அரசர்களும், ஆட்சியாளர்களும் பற்றி மேம்போக்காகக் கதை சொல்லி நூலை ஆக்க முனைந்திருக்கிறார்.

இவரது ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் முடிவுரைப் பகுதியில் பல கேள்விகளை எழுப்பி, இவற்றிற்கெல்லாம் நாம் பதில் தெரிந்து கொண்டோமல்லவா என்று கூறியவண்ணம் மறு அத்தியாயத்தைத் தொடங்கி விடுகிறார். ஆனால் முடிவில் எழுப்பப்பட்ட கேள்விகளுக்கும், அவ்வத்தியாயத்தில் அவர் தந்திருக்கும் தகவல், தரவுகளுக்குமான தொடர்பு மொட்டைத் தலைக்கும், முழங்காலுக் போடப்பட்ட முடிச்சு போன்றதாகும். அவர், அத்தியாயங்களில் காய்தல், உவத்தலற்ற ஆய்வுகளைச் செய்து முடிவுகளைக் காணாமல், முடிவுகளைத் தேடாமல், அவர் எப்பொழுதும் தனது கருத்தைப் போதனை செய்பவராகவே மாறி விடுகிறார். போராளிகள் பற்றிய அத்தியாயத்தில், அவர்கள் தோன்றியது, வளர்ந்தது, சாதித்தது; போராடியது பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாமல், அவர்களின் இலட்சியங்கள், தத்துவங்கள் பற்றியெல்லாம் கணக்கில் எடுக்காமல், அவர்களின் தவறுகள் என்ன? என்பவை பற்றி தனது அதிமேதாவித்தனத்தின் மூலம் அறிவுரை கூற முற்பட்டு விடுகிறார்.

இவர் கூறுகிறார்: “பத்து வருடங்களாக இயங்கி வருகின்ற போதும், உலகிலுள்ள

பெரும் விடுதலை இயக்கங்களில் ஏதேனும் ஒன்றினதும் அல்லது எந்தவொரு நாட்டினதும் அங்கீகாரத்தை ஆயுதம் தாங்கிய ஈழப் போராளிகளது இயக்கங்கள் பெறத் தவறியதே நிலைமை தவறான போக்குடையது என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது” (பக்கம் 209). இவ்வண்ணம் இவரது உலக விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய அறிவை ஈழப்போராட்டம் பற்றிய அறிவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்.

இந்நூலாசிரியர் சேகரித்த தகவல்கள், தரவுகள், இப்புத்தகத் தலைப்புக்கு எவ்வகையிலும் பொருந்தாமல், அவை வேறு ஏதோ செய்திகளை நமக்குத் தருவதாகவே அமைந்துள்ளது. பல்கலைக் கழக மேற்படிப்புப் பயிலும் மாணவன் முதலாண்டில் எழுதும் கட்டுரைக்கும், இறுதியாண்டில் அவன் எழுதும் கட்டுரைக்கும், வேறுபாடும், பக்குவமும் மாறுவது போல், கலை முதல்வன் பட்டத்திற்கு (பி. ஏ.,) தயாரிக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கும், முதுகலைப் பட்டத்திற்கு (எம். ஏ.,) தயாரிக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைக்கும், தரத்திலும், உள்ளடக்கத்திலும் வேறுபாடு இருக்கும் என்பது கற்றறிந்தோருக்குத் தெரியும். ஆனால் கலை முதல்வன் பட்டத்திற்கு தயாரிக்கும் கட்டுரையானது, தட்டச்சில் 5 பிரதிகள் தயாரித்து ஒரு பிரதியைக் கட்டுரையாளன் தனது வீட்டு அலமாரியில் வைத்திருப்பான். அதே போன்று வண. பிதா. கீத பொன்சலன் அவர்களின் புத்தகமும், அவரது வீட்டு அலமாரி

யில் வைத்திருக்கப்பட வேண்டியது. அதைவிடுத்து, அவர் அதை அச்சாக்கியது, அதற்கு கலாநிதி இராமகிருஷ்ணன் போன்றவர்கள் ஊக்கம் அளிப்பதும், மாபெரும் தவறாகும்.

தான் எழுதியதில் தயக்கம் கொண்டதனால் தானோ என்னவோ, பிற்சேர்க்கையில் குமாரி ஜெயவர்த்தனாவைத் துணைக்கு அழைத்துள்ளார் ஆசிரியர் கீத பொன்சலன்.

தான் எடுத்திருக்கும் கருப்பொருளை ஆய்வு செய்யும் முறைமை—ஆய்வின் அடிப்படைகள்—ஆய்வாளனுக்குரிய பொறுப்புணர்வு—விடயங்களை காய்தல்—உவத்தல் இன்றி நோக்கும் பண்பு இன்னவை போன்றவற்றை எல்லாம் ஆய்வாளர்களும், பேராசிரியர்களும் இவர் போன்ற நூலாசிரியர்களுக்கு உறைக்கும்படி கருத்து தெரிவிப்பது அவசியமானதாகும். கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழ்வோர் இந்நூல்களை தமது உசாத்துணை நூலாகக் கொள்ளும் ஆபத்தினை நாம் தடுத்தாக வேண்டும்.

மொத்தத்தில் உருவமும், உள்ளீடும் இல்லாத, உளுத்துப் போன எலும்புக்கூட்டினை கொண்ட கல்லறை ஒன்றிற்கு, ஆசிரியர் வெள்ளை அடிக்க முயற்சித்திருக்கின்றார். □

பௌத்த சிங்களரும் சிறுபான்மையினரும் விலை ரூ. 75 நூல் கிடைக்குமிடம்: காந்தளகம், 4, முதல் மாடி ரகிசா கட்டிடம், 834, அண்ணா சாலை, சென்னை-20.

மனங் கலங்குகிறோம்

மரணத்துள் வரவும் ஈழவரின் இடர் தீர்க்கும் பணியில் ஓயாது குரல்லெழுப்பி வந்த தோழர் கோவை மு. பாலன் அவர்கள் 05.01.88 அன்று கோவையில் காலமானார் என்பதை அறிவிக்க மனம் வருந்துகிறோம். ஈழ நண்பர் கழகத்தின் மாநில செயற்குழு உறுப்பினரான தோழர் மு. பாலனின் இழப்பு எமக்குப் பேரிழப்பாகும்.

இந்திலையில் யாருக்கு யார் ஆறுதல் கூறுவது?

தோழரின் மறைவால் வாடும், அவரது குடும்பத்தாருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும், இரங்கலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஈழ நண்பர் கழகம்

நூலகம்

சொல்லாத சேதிகள்

இவர்கள் கவிதைகளில்
சோகச் சிரிப்பும், கோப நெருப்பும் வெடிக்கிறது

மெய். இரெ. பொற்கொடி

சொல்லாத சேதிகள், முகப்பு அட்டைப்படமே, உள்ளே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்கிறது.

ஆரம்ப காலத்தில் கவிதை என்பது கற்பனையின் செல்லப் பின்னையாக மட்டுமே இருந்தது. ஆனால் இன்றோ மனிதர்களிடையே சமூக முரண்பாடுகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, சுதந்திரமாய் வானத்தை இரசித்துக் கொண்டிருந்த கவிஞன், குனிந்து தான் வாழும் மண்ணையும் பார்க்கிறபோது, அங்கே மலிந்து கிடந்த அடிமைத் தனங்களையும் கொடுமைகளையும் கண்டு மனம்பதைத்து, கற்பனைச் சன்னலைச் சாத்தி விட்டு வாழ்க்கைக் கதவைத் திறந்து சமுதாய வீதிக்கு வருகிறான். வந்தவனின் விழிகளில் நிஜத்தின் நிழல் படிந்து கோபக்கனல் தெறிக்கிறது. தான் பார்க்கிற, கேட்கிற, அனுபவிக்கிற சமுதாயப் பிரச்சனைகளை நேர்மையான கண்ணோட்டத்துடன் உண்மையாக எதார்த்தமாக, மிகமிக இயல்பாக எந்தத் தடையும் இல்லாமல் எழுதுகிறான்.

அதன் அடிப்படையில் பெண்ணையும், மண்ணையும் உயர்ந்திப் புகழ்ந்து, எதுகை, மோனை, சந்தம் என்ற சலங்கைகட்டி வியாபார நோக்குடன் விரசப்படுத்தாமல், மனதை அரிக்கிற நிஜங்களை

எதார்த்தமாக, எந்த விதக் கட்டுப்பாடும் இன்றி, அழகாய் மனதில் அறைவது போல் சொல்லிச் செல்கிறார்கள் ஈழச் சகோதரிகள். பெண்மையின் பேரவலத்தைப் பேசுகிறார்கள் இந்தப் பெண்கள்.

சிலரின் கவிதைகளில் சலசலத்து ஓடுகிற சிற்றாறில் திடீரென ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்குத் தெரிகிறது. சிலர் கவிதைகளில், வெடித்துச் சிதறுகிற எரிமலையின் வெப்பம் என்னையும் சுடுகிறது. கவிதையை உதடுகள் முணுமுணுக்க மனமோ, ஈழத்து இரத்தம் படிந்த வீதிகளிலும், மகனை இழந்து தவிக்கும் தாயின் முன்னும், கொடுமைகளால் ஊமையாகிப் போன, அதிகாலை மெளனத்திலும், கலந்து கரைந்து நிற்கிறது.

சங்கரி, சிரித்துக் கொண்டே விழியில் நீர் தெறிக்க இதயத்தில் உதிரம் கொட்டப் பேசுவது போல் இருக்கிறது.

இவரதுவார்த்தைகள்வெறும் கவிதைகள் அல்ல. பெண்ணின் நிஜ முகம். பளபளக்கிற ஒப்பனைக்கும் அடியில், ஆண்மையற்ற பேடிகளும், ஏன் இந்தப் பெண்ணினமும் தான் தன் வக்கிரக் கரங்களால் இரத்தம் துளிர்க்கக் கீறிவிட்ட கீறல்கள் மறைந்திருக்கின்றன. அடுக்களை மூலையில் அமர்ந்திருந்தவளை வீதிக்கு அழைத்து வந்து பர்தாவை விலக்கிக் கரட்டுகிறார் சங்கரி.

ஒரு செடிகூட வளர்ந்து மரம் ஆனால், காற்றுடன் கைகுலுக்கிக் களிக்கிறது. ஆனால் பெண்... பெரிய பெண்-ஆனால், கல், பாறை, பனி. அவள் இதயத்தின் மறு பெயர்கள் தான் இவை. மிக உண்மையான அழுத்தமான கருத்துக்கள். விடுதலை கேட்கிற சங்கரியின் காலில் பிணைத்திருக்கும் அம்மியும், கழுத்தை நெறிக்கிற தாலியும் பாதாள இருட்டில் அழுத்துவதாய் வேதனையுடன் கூறுகிறார்.

சுதந்திரமான பெண்ணின் நேசத்தைப் பெறுபவனும் சுதந்திரமான வனாகவே இருக்க வேண்டும். சுதந்திரமாய்ச் சிந்திப்பவர்களால் தான் ஒரு சுதந்திர சமுதாயத்தைத் தீர்மானிக்க முடியும். இடைவெளி என்ற கவிதையில் தனக்குள் பேசிக்கொள்ளும் சுதந்திரப்பெண்ணே! நீ நேசத்தைச் சொல்ல முடியவில்லை என்பதால் சுதந்திரத்தின் முகவரியைத் தொலைத்து விடாதே. நீ செல்வது கரடுமுரடான பாதை. எதிர்ப்படும் நண்பன் சுதந்திரமாய் உனக்கு நேசக்கரம் கொடுக்கலாம். கரங்களில் பாலை வெடிப்பு உறுத்தினாலும் உன் மனதில் நம்பிக்கை நரம் மட்டும் காய்ந்து விடக்கூடாது சகோதரி. இறப்பில் தான் ஒரு மனிதனின் நிஜப்பண்புகள் தெரிகின்றன, வெளிகடைச் சிறையில் இறந்த, குட்டிமணி, ஜெகன், உண்ணாதோன்பிருந்து ஈழ மண்ணிற்காய் தன் இன்னுயிரி

சந்த திலீபன், இவர்கள் அனைவரையும் நாங்கள் அறிந்து கொண்டது மரணத்தின் இறுதிப் பக்கத்தில் தானே!

சிவரமணியின் கண்களில் நம்பிக்கை ஒளி தெரிகிறது. அந்த ஒளியின் அடர்த்தி ஏழைப் பெண்ணின் இதயத்தையும் விசாரித்து உறங்கிக் கிடப்பவர்களையும் எழுப்ப வேண்டும். அவருடைய இதயத்திற்கும், கரங்களுக்கும் அந்த வலிமை இருக்கும். இருக்க வேண்டும்.

நான் அடிமையில்லை அவர்கள் முன் கண்ணீரைக் கொட்ட

ஏன் அழவேண்டும், மூலையில் உட்கார்ந்து அழுதுவிடுவதால் நாம் எதைச் சாதிக்கப் போகிறோம்?

“விலங்குகளுக்கெல்லாம் விலங்கொன்றைச் செய்தபின் நாங்கள் பெறுவோம் விடுதலை ஒன்றை”

உங்கள் விடுதலையின் கிழக்கு வெளுக்க உங்களைப் போல் நிறைய நம்பிக்கை சூரியன்கள் தோன்றவேண்டும்.

வையகத்தை வெற்றி கொள்ள அழைக்கும் சன்மார்க்காவின் குரலில் தெளிவு இருக்கிறது. இத் தெளிவு கண்ணாடி முன் நிற்கும் கன்னியர் அனைவரையும் தெளியவைக்க வேண்டும். கண்ணாடியைத் தூசு எரிந்து விட்டு கனத்திற்குச் செல்ல வேண்டும்.

ஒரு தாயின் புலம்பலில் என் தாயைக் காண்கிறேன், வீதியில் குருதிப் படுக்கையில் கிடக்கும் அந்தச் சகோதரனை என் சகோதரனாகவே உணர்கிறேன். தாயே! உன் தலைமகள் சாகவில்லை. நாளை வளரப் போகும் விடுதலைப் பயிரின் வித்து அவன். செந்நீரே தன்

ணீர். இவனைப் போல் பல சகோதரர்களின் சாவித்தான் நாளை உன் மகள் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் நிம்மதியுடன் வாழ்க்கை வீதியில் நடக்க முடியும்.

தன் கோழைத்தனத்தால் தன் சந்ததியையும் அடிமை இருளுக்கு அறிமுகப் படுத்துவதை விட, நாளை அவன் சுதந்திர ஒளியில் வாழ தன் உயிரை விடுவது மேல் அல்லவா? சகோதரி இடையில் வாழைப் பழத்தில் ஊசி ஏற்று வது போல்.

“தனி நாடு கேட்டு மேடையேறி கனக்கக் கதைத்தவர்கள் அயல்நாட்டில் விருந்துண்டு பாதுகாப்பாய் இருக்கையிலே ஊருக்காய் மடிந்த பிள்ளை தெருப்புமுதியில் கிடக்கிறான்” என எட்டப்பர் தலைகளில் ஓங்கிக் குட்டுகிறார்.

“நித்திரை செய்த காலம் முடிந்தது நீதியைக் கேட்கும் காலம் வந்தது”

உங்கள் விழியில் இருக்கும் நெருப்பு பாராட்டிற்குரியது. “நானும் அச்சமும் நாய்க்கு உகந்தது” மிகமிகச் சரியே. நாமே நெருப்பு, நமக் கெதற்கு பயிர்ப்பு?

ரங்காவின் கரங்களைப் பிடித்துக் குலுக்கவேண்டும் போல் உள்ளது. சந்தர்ப்ப வசத்தால் ஒரு பெண்ணின் உடல் கயவனால் கையாளப் பட்டால் அது பெண்ணின் குற்றமா? அழகான வீணையை எடுத்து ஒரு வெறியன் தாறுமாறாக வாசித்தால் அதில் அபஸ்வரம்தான் கேட்கும். அது வீணையின் குற்றமா...?

“தற்புக்காய் கண்ணீர் வடிக்க நான் ஒன்றும். கண்ணகியல்ல மானத்தை நினைத்து நிற்க,

நான் ஒன்றும் இழக்க வில்லை” தற்கொலையில் உயிரை மாய்க்க நான் ஒன்றும் கோழையல்ல”

அழுத்தமான வரிகள். கயவனின் நெஞ்சத்தில் ஆணி அடக்கிற வார்த்தைகள்.

“எனது பாதங்கள் தொடரும் பயனத்தில் முடிந்தால்... துணிவிருந்தால் உண்மையிலும் உண்மையாக எவராவது வாழ வரலாம்”

இங்குதான் நான் நெஞ்சில் உறுதியும், நேர்மைத்திறமும், நிமிர்ந்த நன்னடையும், நேர் கொண்ட பார்வையுமாய் பாரதியின் கவிதைப் பெண்ணைச் சந்திக்கிறேன். காலில் அசிங்கம் பட்டால் கழுவிவிட்டுச் செல்வதில்லையா? உடலும் உறுப்புக்களும் மட்டுமா பெண்? அவள் ஆத்மாவும், மனமும் கொண்டவள் அல்லவா?

புரட்சித் தாய்க்கு தன் மூத்த புதல்வனைத் தத்துக்கொடுத்த தாய் ஒருத்தி தன் இளைய மகனிடம்,

“மனித நேயத்தை இழந்து விடாதே மக்களை அதிகம் நேசிக்கப் பழகு” என்கிறாள்.

தினமும் வக்கிரங்களைச் சந்தித்தாலும் மனிதாபிமானத்தை இழந்துவிடாத தாயுள்ளத்தை ஒளவையின் கவிதைகளில் காண்கிறோம்.

தாயிடம் விடை கேட்கிற பெண் சக்தியின் அவதாரமாய் கயவர்களைக் கொன்று உதிரம் குடிக்கத் துடிக்கிறாள்.

“கனவு காண்பதில்லை புத்தம் புதியதாய் உலகைக் காணவும் நாட்டிற்காகவும் மக்களுக்காகவும்

கரங்களை இணைத்து
நிற்கவே விழைகிறேன்'

செல்வியின் கவிதைகளில் பழைய கால இனிமையைத் திரும்பப் பெறும் ஏக்கம் தெரிகிறது. மஜீட் நிறுபூத்த தணலாய் பெண்ணின் உள்ளே கனன்று கொண்டிருக்கும் நெருப்பை இனம் காட்டுகிறார். ரேணுகா, பிரியமானவருடன் இணைந்தாலும் பெண்ணிற்குக் கிடைக்கும் சந்தைப் பொருள் மதிப்பை நினைத்து மயங்கி விழுகிறார். உங்கள் நிலை உணர்ந்த நீங்களே மயங்கி விழுந்தால் எப்படி?

உணராதவர்களுக்கு உணர வைத்தல் என்ற மாபெரும் கடமை உங்களுக்கும் உண்டு அல்லவா?

மைத்ரேயி மாய முட்கிரீடங்களை கழற்றி ஏறிந்துவிட்டுப் பெண்கள் தங்களைச் சுற்றிப் போட்டிருக்கும் வட்டத்தை விட்டு வெளிவர புரட்சிக் கரம் நீட்டுகிறார்.

மொத்தத்தில் இவர்கள் கவிதைகளில் சோகச் சிரிப்பும், கோப நெருப்பும் வெடிக்கிறது. அந்த நெருப்பின் ஒளியில், இருளில் மூழ்கித் தவிக்கும் பெண்ணினம் விழித்தெழு

வேண்டும் என்பதே எனது ஆசை.

“விடுதலைப் பாதையில் வீறு கொண்டு செல்லும் சகோதரிகளே, உங்கள் வாழ்க்கை பாதையில் வழிமறிக்கும் நந்திகளை அகற்றப்பாருங்கள்— இல்லையேல் அழித்து விட்டேனும் முன்னேறுங்கள்” □

□ சொல்லாத சேதிகள்
□ விலை ரூ. 5. சிலிக்குயில்,
20, ப.கோதண்டபாணித் தெரு
கும்பகோணம்-612001

கவிதைகளில் இயற்கை வருணனை தேவையா?

கவிதைகளில் இயற்கை வருணனைகள் இடம் பெறுவது ‘நெடுங்காலமான வழக்க’மாகி விட்டது. ஆனால் இவ்வழக்கத்தினை இன்னும் பின்பற்றுதல் தேவைதானா என்பது கேள்விக் குரியது.

“மூங்கில் இலை மேலே
தூங்கு பனி நீரே
தூங்கு பனி நீரை
வாங்கு கதிரோனே”

போன்ற கிராமியப் பாடல் இயற்கையின் நேரடியான சித்திரிப்பாகவுள்ளது. உவமை, உருவகங்கள், கற்பனைகள் முதலியன இங்கு இடம்பெறவில்லை. இக்கவிதை இயற்கைச் சித்திரிப்பின் ஆரம்பக் கட்டமாகவேயுள்ளது. மலரைச் சந்திரனுக்கோ, சந்திரனைப் பெண்ணுக்கோ, நட்சத்திரங்களை வைரங்களுக்கோ, உவமித்த கவிதையாக்கங்கள் இயற்கை வருணனை வளர்ச்சியின் பிறிதொரு கட்டத்தினைக் காட்டுகின்றன.

கவிதை மனித வரலாற்றின் ஆரம்பத்தில் தோன்றிய இலக்கிய வடிவமாகையால், இயற்கையை மனிதத்திறனினால் வசப்படுத்தலாமென்ற தன்முனைப்பான எழுச்சியினைப் பரவலாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில், இயற்கையின் பிடி இலக்கியத்தில் தளராத வலுவாக இருந்தது. இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் பயத்தினையும், மகிழ்ச்சியையும் ஊட்டின. பெருமழை, இடி முழக்கங்கள், பயத்தினையும், கிலியினையும் கொடுத்தன. இதமான காலைகளும், மெதுவான காற்றுக்களும், கவர்ச்சியான மலர்களும் இன்பத்தையும், கவர்ச்சியினையும் கொடுத்தன. இவற்றினை அடிப்படையாகக்

கொண்ட கவிதையாக்கங்களும் இடம்பெறத் தொடங்கின. இயற்கையைத் தாம் கண்ட கோணங்களிலே கவிஞர்கள் பாடினார்கள்.

அன்று தொட்டு இன்றுவரை காலை, மாலைக்காட்சி, ஆகாயம், தடாகம், தாமரை, முல்லை, காடு, கழனி, கடல், அலை முதலிய வற்றைக் கவிஞர்கள் ஏன் பாட வேண்டும்? முன்னைய கவிஞர்கள் பாடிவிட்டார்கள், நாமும் பாடுவோம் என்று ‘மரபைக் காப்பாற்றுவோம்’ ஒருசாரார். உண்மையிலே இயற்கை ‘மனத்தைப் பறித்து விட்டதால்’ பாடுவோர் இன்னொரு வகையினர். இவைதான் ‘நித்திய இன்பம் தரவல்ல கவிதைப் பொருட்கள்’ என்று பாட்டிசைப்போர் வேறொருசாரார். பத்திரிகை, அல்லது வானொலி ஒரு தலையங்கத்தைத் தந்ததினால் பாடுவதாக வேறொரு வகையினர் கூறுவார்கள். கவிதைகள் காவியங்களில், மட்டுமன்றி, நவீன இலக்கிய வடிவங்களிலும் இயற்கையை பூசிக்கும் பண்பு காணப்படுகின்றது.

இலக்கியத்தின் இயக்கப் பண்பினை மறந்து முன்னைய பிடியினை விடாப் பிடியாகப் பிடித்தல் விரசத்தினையும் உண்டாக்குகின்றது.

“மஞ்சள் குளித்து முக மினுக்கி—இந்த மாயப் பொடி வீசி நிற்கும் நிலை கஞ்சமகள் வந்து காணிற் சிரிக்குமோ கண்ணீர் உருகுமோ யாரறி வார்.”

என்று சூரியகாந்தியைப் பாடுவதில் ‘இரசிப் பதற்கு’ என்ன உண்டு?

சபா. ஜெயராசா

ஒட்டச்சிவிங்கி

பொடியன் ஜோவுக்கு தலைமுடி முன்வாக்கில் தாழ்வாரமிட்டிருக்கும். அவனைப் பார்த்தாலே சிரிப்பு வரும். அவனுக்கு இரண்டு மாமா உண்டு. இரண்டு பேருக்கும் ஒத்துப் போகாது. ஆளுக்கொரு திசை.

கன்னிகா ஸ்திரி மடத்தை யொட்டி ஒடுக்கமான சந்தில் பெரியமாமா குடியிருந்தார். கீழ்த்தளத்தில் விசாலமான அறை, அவர் சொல்லுவார்:

“ஐயா எனக்கு கீழ்த்தளமே போதும். மாடமாளிகையெல்லாம் ஒங்களுக்குச் சரி.”

அந்த அறை முழுக்க புஸ்தகம்தான். பெரிசு பெரிசாக பாதி செல்லரித்து அலமாரிகளில் அடைந்து கிடக்கும்.

ஒரு சமயம் அவரைப் பார்க்க வந்த ஜோ அலமாரியில் இடித்துக் கொண்டான். கனத்த புஸ்தகம் விழுந்து மண்டையைப்பதம்பார்த்துவிட்டது. அவர் தினமும் மருந்துக் கடைக்கு நடந்து கட்டுத்துணி வாங்கிவர வேண்டியதாயிற்று. அந்த புஸ்தகத்தின் பெயர் என்ன தெரியுமா? ‘பொருளுக்கு எதிரான ஆற்றல்’

மாமா அந்த அறையை விட்டு வெளியே தலைகாட்டிய தில்லை. சாய்வு மேஜையும் உண்டு அவரும் உண்டு. சதா எழுதிக் கொண்டிருப்பார். அப்படித்தான் அவர் காலம் கழித்தது.

அவர் எழுதுகிற சமாசாரம் சுவாரசியமாகத்தான் இருக்கணும். அதையே நாற்பது வருஷமாக எழுதிக்கொண்டிருக்கிறாரா சும்மாவா. அதென்னமோ, அந்த விஷயத்தின் சாராம்சம் இதுதான். ஏகாந்த உலகத்தைப்பற்றிய சிறு விளக்கம் அல்லது பூமி உருண்டை

யாக இல்லாவிட்டால் உலகம் எந்தமாதிரி கண்ணுக்குத் தெரியும் அல்லது உலகம்...

ஒரு நாள் ஜோ அவரிடம் கேட்டான்.

“ஒட்டைச் சிவிங்கி எப்படியிருக்கும் மாமா”. அந்த மிருகம் எப்படியிருக்கும்? அவருக்கு ஒன்றும் பிடிபடவில்லை.

பாவம் அவர் என்ன செய்வார். இருபது வயசிலேயே மாபெரும் எழுத்துப் பணியில் முழுகி விட்டார். அதனால் நாலு கவரைத்தாண்டிப் போக முடியாத நிலைமை. அவருடைய படிப்பெல்லாம், மேற்படி மண்டையைக் குறி வைத்த புஸ்தகம்; அதை விட்டால் தத்துவ விசாரக் கட்டுரைகள்— முழுமையான கருத்துருவம், உலகத்தைப் பற்றிய கருத்து முதல் வாதம், ஆன்ம நித்திய வாதம் இப்படி. அத்துடன் சரி.

அதிருக்கட்டும், இருபது வயசு வரை என்ன செய்வாராம்?

அதுவா, இருபது வயசை எட்டும் வரை முகத்திலிருந்த பருவை நோண்டுவதற்கே சரியாக இருந்தது. கண்ணாடிக்கு முன்னால் மணிக்கணக்கில் தவங்கிடந்தும் அது மறைந்த பாடில்லை.

மிருகக் காட்சி சாலைக்குப் போயிருக்கலாமென்றால் அதுகும் தோதில்லை. சே, மிருகங்களுக்கு கொஞ்சமாச்சும் அடக்கம் பணிவு வேண்டாமா, அதுகளை பார்த்துத் தொலைத்தால் வீண் வம்பு. அதனால் தான் அந்தப் பக்கமும் எட்டிப் பார்க்கவில்லை.

இருந்தாலும் மருமகன் கேட்டானே ஒரு கேள்வி. அவருக்கு ஆச்சரியம். ஆனாலும் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

□
போலந்து கதை

□

ஸல்லவோமிர் ப்ரோஸெக்

தமிழில் :

மனசு

நன்றி: IMPRINT

அவர் ஒன்றும் பெரிய லோகாயதிவாதியில்லை. கேவலம் அப்பட்டமான கருத்து முதல்வாதி. வாழ்க்கை முழுக்க அவர் படித்த படிப்பிலிருந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருந்தார். அதாவது, மனுஷ அறிவுக்கு எட்டிய வரை, இந்த பிரபஞ்சம் ஏகாந்தமானது. அப்படி இருக்கையில் ஒட்டைச் சிவிங்கியைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதா முக்கியம். அதெல்லாம் வெறும் தகவலாகும்.

அவர் ஜோவிடம் சொன்னார்.

“நானைக்கு வாயேன் சொல்றேன்.”

ஜோ போய் விட்டான். அவர் திரைச் சீலைகளை இருத்து முடி மெழுகு வர்த்தியைக் கொளுத்தினார். சாய்வு மேஜை மேல் மனுஷ மண்டையோட்டை வைத்தார். அதற்கு முன்னால் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தார். விழுந்தவர் நடுச் சாமம் வரை எழுந்திருக்கவில்லை. சாமத்திற்கு மேல் படிப்பில் மூழ்கி விட்டார்.

அடுத்த நாள் ஜோ பழைய கேள்வியுடன் வந்தான்.

அவர் பேச ஆரம்பித்தார்.

“ஒட்டைச் சிவிங்கி எப்பயிருக்கும்னா கேட்ட. அதுக்கு முணு காலுக்கும். தலையில் ஒரு கொம்பு மொளச்சிருக்கும். குதிரையைப் போல வாலுக்கும். காளான்தான் அதுக்கு சாப்பாடு. தெரிஞ்சுக்கிட்டயா, நீ போகலாம்.”

“குளிர் காலத்துல காளான் மொளைக்காதே அப்ப எதத்திங்கும் மாமா.”

“பழைய காளான் குளிர் ஊறிக் கெடக்குமில்ல அதைச் சாப்பிடும்.”

ஜோ அவருக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டான். இந்த மாமாவிடம் அவனுக்கு

எப்போதுமே கொஞ்சம் பயம் தான். அதனால் மரியாதையாக நடந்து கொள்வான். இருந்தாலும் அவர் சொன்னது திருப்தியாயில்லை. ஒட்டைச் சிவிங்கி விவகாரம் தீர்ந்த பாடில்லையே. பாழாய்ப் போனகாளான்தான் முக்கிய காரணம்.

அதுக்கென்ன சின்ன மாமாவிடம் கேட்டால் போயிற்று.

எல்லாக் குடும்பங்களிலும் நடக்கிறதைப் போல இரண்டு மாமாவுக்கும் எந்த விதத்திலும் சரிப்பட்டு வராது. ஒருவருக்கு கொருவர் தெரியாதவர்போலக் கூட நடந்து கொள்வார்கள்.

சின்னவருக்கு அலைந்த பிழைப்பு. பத்திரிகை ஆசிரியர். ஓடியாடி செய்தி சேகரிக்கணும். ஆளை வீட்டில் பிடிக்கவே முடியாது. ஜோ பத்திரிகை ஆபீசுக்கு போன் பண்ணினான்.

“ஹலோ மாமாவா, ஜோ பேசுறேன்.”

“என்ன வேணும் தோழர்”

“ஒண்ணுமில்ல, ஒட்டைச் சிவிங்கி எப்படியிருக்கும்னு தெரியல. அதான் ஒங்ககிட்ட கேக்கலாம்னு நெனச்சேன்.”

“வி ரி வு ரையாளர்களுக்கான குறிப்புகள்ல பாரேன்.”

“அந்த புஸ்தகம் எங்கிட்ட இருக்குது. அதப் பத்தி ஒரு வார்த்தை கூட இல்லையே.”

“அப்படின்னா பாயர் பாக்ஸ் இருக்குமே.”

“பள்ளிக் கூடத்துல படிச்சது. அதுலயும் இல்ல.”

“அப்ப றீரிங்குக்கு மறுப்புல பாரு.”

“அதும் எங்கிட்ட இருக்குது. பிரயோஜனமில்ல.”

“அதுல இருந்தாகணுமே

“இல்லையே.”

அதெப்படி, இருந்துதான் ஆகணும். நீ ஏதோ கற்பனை பண்ணுற.”

மாமா போனை வைத்து விட்டார்.

ஜோவைப் போல அவர் சின்ன பையனாக இருந்த போது ஒட்டைச் சிவிங்கியை படத்தில் பார்த்தது. சிக்கரி வியாபாரிகள் கம்பெனி லுசியாகக் கொடுத்த விளம்பரப்படம். அந்த நினைவில் ஒட்டைச் சிவிங்கி எப்படியிருக்குமென்று பருவெட்டாக யூகிக்க முடிந்தது. அதற்காக அறிவு யுத்தத்துக்கு முந்தின முதலாளித்துவ காலத்துக்குத் திரும்புவதை எப்படி அனுமதிக்க முடியும்.

யாரும் என்னைத் தொந்தரவு பண்ணக்கூடாது என்று கறாராகச் சொல்லி விட்டு, மார்க்ஸின் புஸ்தகங்களை அலச ஆரம்பித்தார். ஜோ சொன்னது சரிதான். ஓத்விக்க பாயர்பாக், ஜோர்மான்ரிய தத்துவ ஒளி, றீரிங்குக்கு மறுப்பு ஏன் மூலதனம் எந்த புஸ்தகத்திலும் ஒட்டைச் சிவிங்கியைப் பற்றிய பேச்சே இல்லை. மருந்துக்குக்கூட அந்த வார்த்தை தட்டுப்படவில்லை.

மேற் கொண்டு ஆராய்ச்சி செய்தும் பலனில்லை அவருக்கு ஒரே மண்டைக் குடைச்சல்.

சிக்கரி விளம்பரத்திலிருந்து தெரிந்துகொண்டதை ஏற்பதா? கூடாது. ஏற்றுக் கொண்டால் சுய அந்தஸ்து குறைந்து விடுமே. யுத்தத்துக்கு முந்தி சிக்கரி வாங்கக் கூட வக்கில்லாமலிருந்த ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களின் அந்தஸ்தை விட அல்லவா தாழ்ந்து விடும்.

அப்படியானால், ஒட்டைச் சிவிங்கியைப் பற்றி எதுவும் தெரியாதென்று சொல்லி விடலாமா. அதுவும் கூடாது. அப்புறம் புகழ் என்னாவது. ஒரு வன் வெளியுலகத்தை உணர்வதைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கொள்கையை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டால், அவனுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று தானே அர்த்தம். ஏதோ கொஞ்சம் தெரியாதென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

கடைசி வழி. மிருகங்கள் சம்பந்தமான புஸ்தகத்தில் ஒட்டைச் சிவிங்கியை பார்க்கலாம். அது நல்லதல்ல. அந்தக் காரியத்தை செய்தால் ஒரே விஷயத்தை துருவிப் படிக்கிற குறுகல் தன்மையை மதிப்பதாக ஆகிவிடும். அப்புறம், அதுவே வெளியுலக விஞ்ஞான திற்கு வேட்டு வைத்து விடும்.

ஜோ மறுபடியும் ஒட்டைச் சிவிங்கியைப் பற்றி விசாரிக்க போன் பண்ணினான். சட்டென்று பதில் வந்தது.

“ஒட்டைச் சிவிங்கின்னு ஒண்ணு கெடையாது.”

“என்ன...என்ன சொல்றீங்க மாமா. அப்படி ஒண்ணு கிடையாது.”

“அப்படியொரு உசுப் பிராணியே இல்ல, வேணும்

னா நாயோ முயலோ எப்படி மிருக்கும்னு சொல்றென்.”

“வந்து...ஒட்டச் சிவிங்கி... ஏன் மாமா இல்லென்னு சொல்றீங்க.”

“இல்ல அதனாலதான். மார்க்ஸ், எங்கல்ஸ் இப்படி பெரிய பெரிய அறிவாளிக யாரும் ஒட்டைச் சிவிங்கியப் பத்தி எதுவும் சொல்ல. இதுலருந்தே தெரியவேணாமா அது இல்லென்னு.”

“ஆன...”

“ஆனாவது கீனாவாது... நான் சொல்றென்...”

ஜோ போனை கீழே வைத்தான். அவனுக்குள்ளிருந்து பெருமூச்சு வந்தது.

பிறகு அவன் மாணவர் படைத் தலைவனுடன் கலந்து பேசினான். தலைவன் சாதாரண இளைஞன், ஜோவிடம் சொன்னான்.

“ஞாயிறு வரைக்குப் பொறுத்துக்கோ, மிருகக்காட்சி சாலைக்குப் போயி ஒட்டைச் சிவிங்கியப் பாப்போம். கவலைய விடு.”

அவர்கள் மிருகக் காட்சி சாலைக்குப் போனார்கள். ஒட்டைச் சிவிங்கியைப் பார்த்தார்கள். அதைப்பற்றி நிறையப் பேசினார்கள். ஜோ அந்த

இளைஞனுக்கு நன்றி சொல்லி விட்டு வீடு திரும்பினான்.

வருகிற வழியில் பள்ளிக் கூடப் பையை விற்றான். உடனே பூக்கடைக்கும் புஸ்தகக் கடைக்கும் போனான்.

மறு நாள் மதியம். செய்தியாள் பத்திரிகை ஆசிரியரின் ஆபீசுக்குப்போய் ஒரு ரோஜாச் செண்டையும் சிறு கடிதத்தையும் கொடுத்தான். கடிதம் இப்படி இருந்தது:

அன்புள்ள தம்பி,

“நீ ஏன் என்னைப் பார்க்க வருவதேயில்லை, நமது இளமைப் பருவம், குடும்பம், சிறுவன் ஜோ, ஒட்டைச் சிவிங்கி... என்று நாம் பேசலாமே.

கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.

உனது பாசமிக்க அண்ணன்.

பெரிய மாமா ஜோவைச் சந்தித்த பின் மீண்டும் தமது மாபெரும் எழுத்துப் பணியைத் தொடர்ந்தபோது மைக்கூட்டில் எலி செத்துக் கிடப்பதைக் கண்டார்.

பொடியன்களுக்கு எப்போதாவதுதான் இரண்டு ரோஜாச் செண்டு வாங்க காசு கிடைக்கிறது. ★

அம்னஸ்டி இண்டர் நேஷனல்

செய்தி மடல்

□ தொடர்புக்கு: Purushotham, Amnesty International, Indian Section, C/o Dateline Delhi 21, North End Complex Punchkuin Road, New Delhi-110001.

சர்வதேச பொது மன்னிப்பு இயக்கத்தின்

இந்தியக் கிளைச் சார்பாக தமிழில் வெளி வருகிறது

சூறாவளி

அன்பு ஒருநாள் இங்கே
ஆளும் என்ற எண்ணத்தில்,
வெறுப்பின் நெருப்பைத்
தாங்கிக் கொண்டேன்.

வேட்டைக்காரரின்
இம்சையைக் கண்டு
கவலைப்படவில்லை.
காலம் அவனது
அம்புகளை முறிக்கும்.

நமது பாதையில்
கங்கை வரும் என்ற நம்பிக்கையில்,
உனது சிற்றோடை,
களிப்பில் துள்ளி
நர்த்தனம் செய்யட்டும்.

எழு, நண்பனே, எழு.

நாம் ஒரு பிரம்மாண்டமான
சூறாவளியைக் கிளப்புவோம்...

என்னைக் கூட்டத்திலிருந்து பிரிப்பவன்,
உனது
இலக்கை இன்னும் தூரமாக்குகிறான்...

விளையாடுவதற்கு
பொமமைகளை உனக்கு அனுப்புவவன்,
எனது சோற்றுத்தட்டில்
கல்லை எறிபவனாவான்.

எனது காட்டிலுள்ள
மரங்களைக் கீழே சாய்ப்பவன்,
சமையல் அடுப்பிலிருந்து
நெருப்பை அணைப்பவனே...

எழு, நண்பனே.

இதயத்தைப் பாடவைக்கும்
வார்த்தையை நீ பேசு.

நாளைய வேலையை
இன்றே துவக்குவோம்.

நாளைய சூரியன் பிரசவமாவதற்கு,
மருத்துவச்சியாக இருப்பது இன்றே...

எழு, நண்பனே, எழு.

நாம் ஒரு பிரம்மாண்டமான
சூறாவளியைக் கிளப்புவோம்.

காஷ்மீர் மூலம் : அப்துல் ரஹிமான்ராஹி

தமிழாக்கம் : 'யக்குன்'

எழு, நண்பனே, எழு.

நாம் ஒரு
பிரம்மாண்டமான
சூறாவளியைக் கிளப்புவோம்.

இன்றில்லாவிட்டால்,
என்று நீ எழப் போகிறாய்?

என்று நீ வாழப் போகிறாய்?

எனது விழிகள்
கனவின் சிலந்தி வலைகளைப்
பின்னுகின்றன.

ஏராளமான ஆசைகளின்
தீபங்களை நீ ஏற்றி இருக்கிறாய்.

தாகம் கொண்டவனே,
நான் கோப்பைகளையும்,
குவளைகளையும் உருவாக்கினேன்.

பொறுமையின் வீணையில்
நீ ராகங்களை மீட்டினாய்.

வீரம்பிக்க நண்பனே,
கரிய இரவு முழுவதும்,
விடியலின் வெளிச்சத்தை
எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தாய்.

நான்?.....

இரவும் பகலும்
கந்தலை உடுத்தியபடி இருக்கிறேன்.
எல்லாவற்றையும் நிரப்ப
வசந்தம் வரும் என்று நம்புகிறேன்.
ஒருநாள் தேன்பாயும் என்ற நினைப்பில்,
கசப்பான கனிகளை
மகிழ்ச்சியுடன் தின்றபடி இருக்கிறேன்.

ஹோமர்

வாழ்க்கை

இதிகாசம்

பர்காஷ்

விமர்சனம்

நவீன இலக்கியத்தில் ஐரோப்பிய மறு மலர்ச்சிக்கு மூலவர் ஹோமர். நவீன இலக்கிய உரைநடையின் ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்கு வழி வகுத்தவர். இப்படி ஒரு முடிவு விசித்ரமானது தான். ஹோமர் கவிஞர். கவிதையில் சிறந்த இதிகாச கர்த்தா எப்படி உரைநடை இலக்கியச் சிறப்புக்கு வித்திட முடியும்? நம்மில் பலருக்கும் இந்தச் சந்தேகம் எழலாம். ஆனால் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் மூலபிதா ஹோமர். கவிதை யிலும் உரைநடையிலும் மட்டுமல்ல இதிகாசப் படைப்பிலும் உலகிலேயே ஆதி கவி ஹோமர் தான். ஆங்கிலம், ப்ரெஞ்சு, ஜெர்மன், இத்தாலி மற்றும் அரபி மொழிகளிலும் கூட நவீன படைப்புகள் அத்தனையும் கடன் பெற்றிருப்பது ஹோமரிடம்தான். நாவல் என்ற நவீன இலக்கிய உருவமே தன் ஐரோப்பிய அமைப்புச் சிற்ப முறைக்கு ஹோமரிடம்தான் கடன் பெற்றிருக்கிறது என்றால் அதைவிட ஆச்சர்யம் என்ன இருக்க முடியும்? 13-ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பங்களில் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் மறுமலர்ச்சி யுகம் ஆரம்பம் ஆகின்றது! மக்கள் அரசர்களை ஒதுக்கித் தங்களைப் பற்றியே சிந்திக்க ஆரம்பித்த கட்டம். ரினேய்-ஸான்ஸ் (RENAISSANCE) என்று உலக இலக்கிய மரபில் இந்த காலக் கட்டம் குறிக்கப்படுகிறது. ராஜாக்கள் பிரபுக்கள் என்று ஆட்சிகள் குலுங்கி மதத் தலைவர்கள் மக்களின் கொடுங்கோலர்களாகிக் குப்புற விழுந்ததும் இந்தக் காலத்தில்தான். நிலம் உழுபவனுக்கே என்ற கோஷம் எழுப்பிய சிந்தனாவாதிகளின் காலமும் இதே கட்டத்தைத்தான் வரலாறாக்கியிருக்கிறது. கனவுகள் கவிதைகளாய் இருந்த காலம் மாறி, கரடுமுரடான எதார்த்தத்தைப் பற்றிய இலக்கியச் சிந்தனை துவங்கிய நேரம். இலக்கியம் அரசபீடங்களிலிருந்து மனிதர்களின் இருண்டு கிடந்த இதயங்களை நோக்கி நகர்ந்த பருவம். மக்கள் சாதாரண ஆசையபிலாசைகளை தங்கள் இலக்கிய—கலைகளில் எல்லாம்

காண ஆசைப்பட்டபோது அவர்களைக் கவர்ந்த ஒரே மூல நாயகன் ஹோமர். ஆதி கவி! கிரேக்க மொழியின் இதிகாச கர்த்தா மட்டுமே இந்த மறுமலர்ச்சி சிந்தனைகளுக்கு உகந்தவராய் இருந்தார். 16-ம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில் பல மேற்கத்திய நாடுகளில் நேர்ந்தபுரட்சிகளுக்கெல்லாம் அடிப்படையாய்த் திகழ்ந்த மனிதாபிமானம் (ஹ்யூமனிஸம்) என்ற சிந்தனையை முதன் முதலாய் உலகுக்கு வழங்கியது கிரேக்கம் எனும் யவன சிந்தனை. அந்த கிரேக்க சிந்தனையின் மூலவர்தாம் ஹோமர். கிரேக்க ரோம ஆதிக்கங்கள் வீழ்ந்து இத்தாலி இருண்டு கிடந்ததன்பின் மீண்டும் அதே மத்தியதரைக்கடலைச் சுற்றிலும் துவங்கிய புதிய எழுச்சி இலக்கியத்தையும் பாதித்தது ஹெல்லாஸ் எனும் கிரேக்கத்தில் துவங்கிய மனிதாபிமான சிந்தனை. இது உலகம் முழுவதையும் வெற்றி கண்டு இன்றைய கம்யூனிசம் வரை சோஸ்யலிசம் வரை ஊட்டம் தந்திருக்கிறது. தூங்கிப்போன ஐரோப்பாவை எழுப்ப மூல காரணமாய் அமைந்தது ஹோமர் மூலமே! வாய்மொழிக்க காப்பியமாய் ஐரோப்பாவில் படர்ந்து பின்னர் கிரேக்க மன்னன் ஃபிஸஸிஸ்ட்ராட்டஸ் மூலம் வெளிக் கிளம்பி ஏட்டுப் பிரதியில் பாதுகாக்கப்பட்டது. பல அறிஞர்களால் பிரதிகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு மூலப்பிரதி சுத்தமாய் தயாரிக்கப்பட்டது. ஹோமரது இதிகாசங்களான இலியட், ஓடிசி ஆகிய இரண்டையும் இருண்டுபோன 9, 10 நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பா இழந்தது. அப்படி இரண்டு இதிகாசங்கள் இருந்ததையும் அதன் பிறப்பிடம் அழிந்து மறந்தது. ஆயிரம் வருடங்களில் பல தலைமுறைகளில் கிரேக்கம் ரோமாபுரி ஆகிய சாஹ்யங்கள் சரிந்தன. மனித குலத்தின் மஹோன்னதமான சிந்தனையின் வெளியீடான ஹோமர் தம் இதிகாசங்கள் முற்றாய் அழிந்தொழிந்தன. அதனைப் படிப்பாருமில்ர், பாராயணம் செய்வாருமில்ர் என்று கிரேக்கத்தீவுகள் தம் இனம் வீழ்ந்ததுடன் அவர்தம் மொழி

யுடன் யாவும் ஒழிந்தன. இருண்ட காலம் சரித் திரத்தைக் கவிழ்த்து மூடிக் கொண்டது. மதம் மக்களின் அபிநியாகி மதத் தலைவர்கள் அடியோடு அதிகாரக் கடவுள்களாகி ஐரோப்பாவை மூடத்தனத்தின் அடித்தளத்தில் ஆழ்த்தினார்கள். கிரேக்கம் தந்த ஒளியும் மனிதாபிமானமும் கவிதையும் இதிகாசங்களும், ரோமர்கள் தந்த விஞ்ஞானம் அறிவு ஆகிய உலக முழுமைக்கு மானசிந்தனைகள் யாவும் பாதாளத்தில் ஆழ்ந்து போக ரோமாபுரியும் வீழ்ந்து எரிந்தது. மனிதனை நேசிக்கச் சொன்ன யேசுவின் யூத சிந்தனை அதிகாரபூர்வமாக அடிமைத்தனத்தை ஐரோப்பா முழுவதும் விதைத்து மனிதனை அடிமை கொண்டது. இந்தக் கொந்தளிப்பில் உருவான எதிர்ப்புக் குரலின் மலர்ச்சியே (RENAISSANCE) ரின்னேய்ஸான்ஸ் என்று வரலாற்றில் ஞாபகம் செய்கிறார்கள் அறிஞர்கள்.

இலக்கியத்தில் மறுமலர்ச்சியைத் தந்த இந்த இயக்கம் உண்மையிலேயே நிகழ்ந்தது 16-ம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில்தான் என்றாலும் இதன் வேர்கள் இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே கிரேக்கத் தீவுகளில் அடங்கிக் கிடந்தன. அதுவரை அரசியல் கலை இலக்கியம் மற்றும் பண்பாடுகளில் இல்லாத மறுமலர்ச்சியை ஐரோப்பாவில் ஏற்படுத்தியது. இதனைத் தொடர்ந்து REFORMATION மத மறுமலர்ச்சி (மதப்புரட்சி)யும் நேர்ந்தது. இதனைத்தொடர்ந்தே “சமத்துவம் சகோதரத்துவம் சமாதானம்” என்கிற ப்ரெஞ்சு சிந்தனைமலர்ச்சியும் அதை ஒட்டி ப்ரெஞ்சுப் புரட்சியும் உலகையே குலுக்கியது. இவைகள் யாவையும் சாத்தியப்படுத்த, ஒரு ஐரோப்பியச் சிந்தனை இழை, ஒரு பண்பாட்டு உள்ளோட்டம், ஒரு இலக்கிய ஒருமைப்பாடு தேவையாய் இருந்தது. அந்தப் பழமையான—ஆயின் இற்றுப்போய் விடாத ஒரு ஒற்றுமைப்படுத்தும் உள்ளடக்கத்தை ஐரோப்பாவின் சகல மலர்ச்சிகளுக்கும் இலக்கியத்தின் வழியே வழங்கிய பெருமை ஹோமருக்கு மட்டுமே உண்டு! ஹோமரே அதன் மூல ஒளி! வழி!

நாவல் என்கிற இலக்கிய உருவம் ஞாயமாக ஹோமரில்தான் துவங்குகிறது என்பது அசைக்க முடியாத உண்மையாகும். ஹோமர் ஒரு நாவலாசிரியர் அல்ல. நாவல் என்கிற கலை உருவம் அவர் கண்டதுமல்ல. ஆனால் ஐரோப்பிய இலக்கிய மரபின் உள்ளோட்டம் ஹோமரை முன் மாதிரியாகவும், முதல் மூலமாகவும் கொண்டே தன் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கிறது என்பதை சற்று உள்ளூடே நுழைந்து ஆய்பவர் கள் மட்டுமே உணர்வார்கள். ஐரோப்பிய இலக்

கியம் துவங்குவதே ஹோமருடன்தான் ஐரோப்பிய இலக்கியங்களின் அடித்தளத்தைப் போட்டுத் தந்தவரே ஹோமர்தான். இத்தாலிய மொழியின் முதல் காவிய இதிகாசமே ஹோமரின் ஒடிஸ்ஸியின் மொழிபெயர்ப்புதான். ரோம் வீழ்ந்தபோது ஹோமரின் படைப்புகளும் வீழ்ந்தன என்பார்கள் வரலாற்று நிபுணர்கள். அதனால் ஐரோப்பாவும் இருண்டது. இலக்கிய வாழ்விலே ரின்னேய்ஸான்ஸின் மறுமலர்ச்சிக் கட்டம் வரை ஹோமரை எந்த மொழியிலும் எந்த இனத்தின் வாழ்விலும் காணோம் என்பது ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டிய விஷயமாய் இருக்கிறது! மனிதனைப் போற்றி மனிதனின் வளர்ச்சியில் ரசனை பூண்டு மனிதனை உயர, கனவுகண்ட மனிதாபிமானியான ஹோமர்—வரலாற்றில் மனிதன் அடிமையாகிக் கிடந்தபோதும் அவரும் காணாமல் போயிருந்தார் என்பதும் ஆச்சரியமான உண்மையாக வரலாற்றில் காணக்கிடக்கிறது. கிரேக்கம், ரோமம், பர்ஷியம் போன்ற சான்ற ஆய்வுகள் சரிந்தன. புதிய காட்டு மனிதர்கள் எழுச்சியடைந்தனர். Gale ‘கால்’ என்ற கெல்ட்டிக் மக்கள் இத்தாலிய, ஜெர்மனிய, ப்ரெஞ்சு மக்களாக வளர்ந்து மறுமலர்ச்சியடைந்து வந்த போது அந்த ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் அடிப்படையான இலக்கிய ஒருமைப்பாட்டை மறந்து மறைந்த அந்த மொழிகளில் கரைந்து நின்று அந்த மொழிகளின் மூலங்களாய் இலியட், ஒடிஸ்ஸி இதிகாசங்கள் அவைகளை ஒருமைப்படுத்திய உள்ஆத்மார்த்தமான இணைப்பாய் முதல் படைப்புகளாய் இயங்கியவை ஹோமரின் படைப்புகளே.

முதன் முதலில் ஆங்கில மொழியின் அச்சத்தில் (காக்ஸ்ட்டன் அச்சம்) காக்ஸ்ட்டன் தயாரித்தது ஹோமரின் இதிகாசக் கதைகளே. ட்ராய்ஸ்டோரீஸ் அதுவே ஆங்கில மொழியின் முதல் அச்சப்புத்தகம் ஐரோப்பா முழுவதும் ஹோமர் காவியங்களின் எழுத்துப் பிரதியென ஒன்றுகூட இல்லாமல் அழிந்துபோன இருண்ட காலத்தில் கூட ஹோமரின் பெயரும் பண்பும் கதைகளில் மருவிய வழக்கும் படிப்பறிவற்ற மக்களிடம் கூட ஐரோப்பாவின் மூலைகளில்கூடப் பரவிக் கிடந்தது. ஹோமரை ஐரோப்பிய இலக்கிய உலகுக்கு மீட்டுத்தந்தவர் ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சி இலக்கிய யுகத்துக்கு அடிகோலிய “கிய்யோவ்வானி பொக்காஷ்யோ” (1313-1375) ஆவார். இவர் ஒரு இத்தாலியக் கவிஞர். பழங் கவிதைச் சுவடிகளைத் தேடி அலைவதும் அதனைப் பிரதி எடுப்பதும் அவற்றை உலகுக்குச் சேர்த்துவைப்பதும் பொக்காஷ்யோவின் பணியாயிருந்தது. சிறந்த கவிதை ரசிகர், நாலாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஹோமரைத் தேடத்துவங்

கினார். பொக்காஷ்யோவுக்கு வழக்கில் இருந்த விவிலிய கிரேக்க மொழி தெரியும். ஆனால் பழைய புராண கிரேக்க இதிகாசமொழி வேறு! லத்தீன் மொழியில் கவிதை எழுதிய அவர் இத்தாலிய மொழியில் காவியங்களும் உரைநடைப் புதினங்களும் ஆக்கி சாதாரண மக்களின் தேவைகளைச் சித்தரித்துக் காட்டி உலக இலக்கியத்தின் ரினேய்ஸ்சான்ஸ் (மறு மலர்ச்சி யுகத்துக்கு) வழி காட்டினார். கிராமம் கிராமமாய் அலைந்து பழங் கவிதைகளையும் காவியங்களையும் சேகரித்தபோது அவருக்கு ஒரு புரியாதப் பழைய கிரேக்கப் பிரதி வாலும் தலையும் இல்லாமல் கிடைத்தது. அதனைப் பலரிடமும் காட்டிப் படித்துப் புரிந்து கொள்ள வெகு பாடுபட்டார்—அது இறந்துபோன பழமையின் சாரம்! யாருக்கும் புரிய வழியில்லை. பழம் கிரேக்க இதிகாச மொழி தெரிந்த ஒரு ஐரோப்பியன் அன்று எங்குமே யில்லை. கிய்யா வோனி பொக்காஷ்யோ அயரவேயில்லை. ஒரு புராதனப் பழங் கிராமத்தின் ஒரு பழங் கிழவனின் பேச்சில் புராண கிரேக்க வார்த்தைகள் ஒலிப்பதை தற்செயலாய்க் கண்டறிந்து பொக்காஷ்யோ அவனை அணுகினார். அவன் ஒரு குடிகாரன் கிரேக்கத் தீவுகளிலிருந்து வந்தவன். கிரேக்கன், கிராமங்களில் பொறுக்கித் திரிவது பிழைப்பு. வேறு எதுவும் படிப்பறிவு மில்லாத ஏழை! இவன் பொக்காஷ்யோவிடம் சிக்கியது பேராச்சரியம். அவனைச் சரியாய் எடையிட்டுணர்ந்தமேதமே பொக்காஷ்யோவிடம் இருந்ததும் விந்தை! ஒளிவீசும் கண்களுடன் ஹோமரின் புராதனப் பழம் கிரேக்கக் காவிய இதிகாசக் கவிதையை இசைப் பாடல்களாய்ப் பாடிக் காட்டும் அக்கிழவனுக்கு—தான் பாடுவது இன்னது என்று தெரியாது! உடனே பாட மாட்டான்—ஹோமரின் இதிகாசம் என்று தெரியாத பல பாடல்களிடையே ஹோமரின் காவியக் கவிதையும் கலந்து வரும்—எப்போது பாடுவான் எதைப் பாடுவான்—தெரியாது! ஒரே நேரத்தில் ஹோமரின் பழங் கவிதைத் திறமையை அதன் மூல மொழியின் இதிகாசத்தை அதன் கலை நுணுக்கத்தை கிரகித்தறிந்து கற்றுக் கொள்ள முயன்றார் பொக்காஷ்யோ! அந்தக் கிழவனின் பெயர் ரஃப்பியான்லியோன் டியஸ்ஃப்பிலாட்டஸ். சரியான குடிகாரன் முரட்டுப் பிடிவாதம் வேறு வயோதிபத்தின் ஆட்டம்வேறு. அவனுக்கே சரிவரப் புரியாத கிரேக்க பழங் கவிதைகளை இவை ஹோமரின் இதிகாச ரத்தினங்கள் என்பதும் புரியாமல் அவைகளின் இசை எளிமைக்காகவும் சொல்லின் ஒலிச்சகத்துக்காகவும் தாளக்கட்டுகளின் செவியின்பத்துக்காகவும் அவைகளைச் சகட்டு மேனிக்கு கற்று ஞாபகப் பெட்டகத்தில் வைத்திருந்தான் கிழவன் லியோன் டியஸ் ஃப்பிலாட்

டஸ். இவைகளையெல்லாம் அவனிடமிருந்து கறந்து முழுவடிவம் ஆக்கி இதிகாசத்தை முழுமையாக்கி இத்தாலிய மொழியில் மொழி பெயர்த்தபடியே மூல மொழியின் பழங் கிரேக்க இதிகாச நயங்களை, பழங் கிரேக்க மூல வடிவத்திலும் ஒரே நேரத்தில் படி எடுத்து எழுதி எடுக்கும் மிகச் சிரமமான அற்புதமான பணியில் பல காலம் முயன்று செய்தார் கிய்யோவ் வானி பொக்காஷ்யோ. ரஃப்பியான் லியோன் டியஸ் ஃப்பிலாட்டஸ் சுயநினைவோடு இருந்தால் பாடவே மாட்டான்—பாட்டு வராத அவனுக்கு! கவிதையோ இசைக்கவிதை! ஒரேநேரத்தில் இருவருக்கும் புரியாத பழைய புராணக் கிரேக்க மொழியில் அமைந்த பழைய பாடல்கள் அணுகும் வெறியில் ஒருவித சந்தோஷம், எழுச்சியில்தான் அவனறியாமல் மகிழ் வெறிக் கூச்சலில் அந்தப் பழங் குப்பைப் பாடல்கள் அவனிடமிருந்து வெளிவரும்—அர்த்தத்தைத் தேடிப் புரிய வகையாய் அதன் அர்த்தத்தையும் பாடல்களாய்ப் புலம்புவான் கிழவன்! கிய்யோவானி பொக்காஷ்யோ பதிலுக்கு அவனுக்கு பல பச்சையான இத்தாலியக் கவிதைகளைப் பாடிக் காட்ட வேண்டும். கிழவனது சந்தோஷம் குறையாமல் இருக்க பழைய ரோமானியக் கதைகளையும் அவனது வெறிதணியாமல் இருக்க பல இத்தாலிய பச்சை வெறிக் கதைகளையும் சொல்லி ஆடியும் பாடியும் மகிழ்விப்பார். ரஃப்பியான்லியோன் டியஸ் ஃப்பிலாட்டஸ் சந்தோஷமாய் கிரேக்கப் பழம் பெருமைகளை போட்டிக்கு அளந்து கொண்டே போக, பாடப்பாட - பாடியபடியே பொக்காஷ்யோ அவைகளைப் பிரதி எடுப்பார். இருவரும் தலைதெறிக்க மது அருந்தி கீழே புரண்டு ஒருவித மயக்க உலகில் அத்தமாய்ச் சஞ்சரித்தபடியே உறங்கிப் போவார்கள். பொக்காஷ்யோவின் பலகால நீண்ட முயற்சியால் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் அடித்தளத்துக்கு பலமான அஸ்திவாரத்தை ஒருவித தூக்கநிலையிலேயே வெறியோடு போட்டுவிட்டான். அந்தக் குடிகாரக் கிழவன் ரஃப்பியோன்லியோன் டியஸ் ஃப்பிலாட்டஸ் என்பது ஆச்சரியத்துக்கும் அதிசயத்துக்கும் உரிய ஒன்றாகும். பொக்காஷ்யோவின் இந்த அற்புதமான சாதனை இன்றைய ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின்—உலக இலக்கியம் என்ற ஏற்றிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு உலக இலக்கியத்தின் நவீன காலத்தின் ஆரம்பத்தையே ஏற்படுத்தித் திறந்து வைத்த அற்புத சாதனை மட்டுமல்லாமல் இன்று இந்த இருபதாம், இருபத்திரண்டாம் நூற்றாண்டிலும் புதுமைக்கும் புதுமையாய் வியப்புக்கும் வியப்பாய் இன்னும் விளங்கும் மஹாகாவிய இதிகாச மரபை புதுக்கி எடுக்கவும், இனி வரப் போகும் யுகங்களுக்கும் புதுமைக்கு வழிகாட்டும் தனி விளக்காகவே ஹோமர் இருக்கிறார்

என்பது அனுபவத்தால் மட்டுமே விளங்கும் அதுபுதியாகும்.

உலகின் ஆதி இதிகாச கவியான ஹோமர் பிறந்த இடம் பற்றிய வரலாற்றுண்மைகள் கொஞ்சமே. பலர் ஹோமர் என்கிற பெயரும் கூட கற்பனையே என்று சொல்லி அறிவாளிகளாய் ஆய்வுலகில் நிலவுகிறார்கள். உலக இலக்கிய மரபில் மஹா காவிய இதிகாச மரபையே சிருஷ்டி செய்த ஹோமர் பிறந்த இடம் இன்று அறிவிக்கப்படுவதை ஒட்டிப்பார்த்தால் ஏழோ எட்டோ ஆகும். ஆம், பல கிரேக்கத் தீவுகளும் ஹோமர் தங்கள் தீவில் தான் பிறந்தாரெனச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. நாம் இன்று அறியும் கிரேக்க நாட்டின் புராதனத்துவம் நாலாயிரம் ஆண்டுக்கு மேலாகும். ஹோமர் அதற்கும் இரண்டாயிரம் வருடங்கட்கு முந்திய காலத்தைச் சார்ந்தவராகிறார். சரித்திராசிரியர்களுக்குள் பலத்த போட்டியிருக்கிறது. எத்தனை ஆண்டுகள் குறைத்தே அநீதியாய் மதிப்பிட்டாலும் கூட கிறிஸ்துமீயம் பிறப்பதற்கு முன் 2000 ஆண்டுக்குப் பழமையேனும் உள்ளவர்கள் கிரேக்கர்கள் என்பதில் எந்த சரித்திர வித்தகனும் குறைக்கமுடியாது! கிறிஸ்துவுக்கு முன் 527ம் ஆண்டு இறந்த கிரேக்க மன்னர் ஃபிஸிஸ்ட் ராட்டஸ் ஆத்தன்ஸின் அரசனாயிருந்த போது வருடா வருடம் நிகழும் “பனித்தெநாய்க்” மத உற்சவத்தின் வேளையில் ஹோமரின் இதி காசங்களை இசைப் பாடல்களாய் மக்கள் முன்னிலையில் உற்சவ சம்பிரதாய கீர்த்தனை யாய்ப்பாட ஏற்பாடு செய்து அந்த இதிகாசங்கள் பாடப்பட்டு வந்ததாய் கிரேக்க வரலாறு கூறுகிறது. யவன சரித்திராசிரியனும் உலகின் முதல் வரலாற்றாய்வாளனுமான “ஹெரடோ டோடஸ்” ரோமாபுரியின் வரலாற்று ஆய்வாளனான “புளூடாக்” கும் எழுதிய (இரண்டு) ஹோமரைப் பற்றிய வரலாற்றுக் கட்டுரைகளும் இன்றைய விமர்ச்சக வரலாற்று வித்தகர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும்படியாக இல்லை என்பது உண்மைதாம். கற்பனையக் கதைகளின் தொகுப்பாகவே அவை விளங்குகின்றன. ஏராளமான பொய்க்கதைகளை ஹோமரைச் சுற்றிப் பரப்புவதில் காலங்காலமாய் மக்களே ஆசை கொண்டு அற்புத நாயகனாக்கி மகிழ்ந்தார்கள். ஹோமரைப் பற்றிய கனவுகளை இன்றும் பரப்பி வருவதை கிரேக்கத் தீவுகளில் அறியலாம்.

ஏழுபட்டணங்கள் ஹோமர் பிறந்த ஜென்ம பூமிகளாய் வரலாற்றாசிரியர்களாலும் பேசப்பட்டு வருகின்றன. அவை, 1. ஸ்மார்னா, 2. கொளாஃபோன், 3. கய, 4. ஆத்தன்ஸ் 5. ஸைப்ரஸ், 6. ஸாமியா 7. கீர்ட் ஆகியன

ஆத்தன்ஸில் தான் ஹோமர் அதிகம் அலைந்து திரிந்து கவிதை சொல்லித் திரிந்தார். அதனால் அங்கு தான் அவர் பிறந்திருக்கக் கூடும் என்பது வரலாற்றாசிரியர்கள் திட்டம். ஹோமர் பிறந்தது கிறிஸ்துவுக்கு முன் கி. மு. 1043க்கும் கி. மு. 683க்கும் இடைப்பட்ட காலத்திலே தான் இருக்க வேண்டும் என்று சிலர் குறிப்பிடுகிறார்கள். ரொம்பவும் விஞ்ஞான பூர்வமான சந்தேக விமர்ச்சகர்கள் கி. மு. 908க்கும் கி. மு. 830க்கும் இடையில் பிறந்தவர் ஹோமர் என்று அடித்துச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இலக்கிய ரசிகருக்கு ஹோமர் தான் முதல் இதி காச கர்த்தா! சகல நவீன விஞ்ஞான இலக்கியங்களின் ஆதிபிதா! அது போதும்!

கிரேக்கம்! அற்புதமான தீவுகளின் கூட்டம். குட்டிக் குட்டித் தீவுகள்! இடையிடையே பெரிய சந்தேக விரிந்த தீவுகளும் உண்டு. தீபகற்பங்களுடன் நீட்டிக்கொண்டிருக்கும் சின்ன ஆசியா! குடாக் கடல்கள் உட்கடல்கள் விரிந்த சமுத்திரங்கள்! ஹோமர் இந்தத் தீவுக் கூட்டங்களில் ஏதோ ஒன்றில் தான் பிறந்திருக்க வேணும்! எங்கும் தீவுகள். தீவுகளில் எழுந்து நிற்கும் மலைகள்! தண்ணீருக்குள்ளிருந்தும் எட்டிப் பார்க்கும் பாறைக் கூட்டங்கள். மலைக் குன்றுகள். ஒரு புறம் உறைந்த பனியுறங்கும் நெடிதுயர்ந்த ஒலிம்பஸ் மலை! இனியொரு புறம் வரண்ட பாறைகள் குத்திட்டு கட்டிடங்களாய் நிற்கும் தீவுகளில் பாலையாய் எரிக்கும் வெயில் மறு புறம் பசுமைத் திட்டிகளாய் மரங்களால் சூழ்ந்த சிறு சிறு தீவுகள். மலைகள் மரங்களால் கும்பல் கும்பலாய் முடி நிற்க மலைகளின் மேலிருந்து மலைப்பாங்கான பிரதேசங்களில் அருவிகள் பாய்ந்து ஓசிய, அவை ஆறுகளாய்ப் போர்ந்து சமதளங்களை பசும் படக்கு போர்த்தி கோதுமை வயல்களும் பார்லிப் பயிர் செழிக்க இனிமை பூத்த விவசாயம் செறிந்த விளை நிலங்கள், எண்ணை தரும் ஒலிவ மரங்கள் சூழ்ந்த செழிப்பான காடுகள். காடாய் வளர்ந்து கொடியோடிக் கிடக்கும் திராட்சைக் கொடிகள். பசும் புல்ப் பரப்பில் கொழுத்த ஆடுகளும் மாடுகளும் மேய்கின்றன! பெண்கள் பழுத்துத் தொங்கும் திராட்சைக் குலைகளை கூடை கூடையாய்ச் சேகரித்து பாரம் சுமந்து ஆலைகளுக்குக் கொண்டு போகிறார்கள். கிரேக்கப் பெண்களின் வலிமையும், அழகும் அவர்தம் கூந்தலழகும் சரித்திரப் புகழ் வாய்ந்தன. ஆலைகளில் திராட்சைக் குலைகள் பிழியப்படுகின்றன. மது! மணம் பொங்கும் கிரேக்க திராட்சை ரசத்தின் சாரம்! க - னுக் கெட்டிய தூரம் வரை பசுமை படர்ந்த பூமி, வடக்கே மாஸிடோனியா நடுவில் உலகத்தையே கவர்ந்த ஆத்தன்ஸ்! இடையில் கிரேக்கர் தம் புகழ் சேர்த்த ஸ்பார்ட்டா, கீழே எப்போதும் விரிந்து

போகும் கிரீட்தீவு! இவைகளிடையே விளங்கும் நூற்றுக்கணக்கான தீவுக்கூட்டங்கள். எங்கும் குன்றுகள். அருவி விழும் சரிவுகள் எங்கும் வளம். பீடபூமியில் சிற்றாறுகள். மலைச் சரிவுகளில் அசையும் துகிலென அடவி நிறம் காட்டும் அருவிகள், கடலில் கலக்கும் ஓடைகள். இந்த இயற்கையின் தொட்டிலில்தான் ஹோமர் என்கிற உலக மஹா கவிஞன் பிறந்தான்! கிரேக்கத்துக்குப் பெருமை சேர்த்த ஹோமர் எங்குப் பிறந்தாலும் இன்று உலகம் முழுமைக்கும் சொந்தமாகி விட்டவரே! இனிமையான இயற்கைச் சூழலில் பிறந்த அவரை சரித்திராசிரியர்கள் பிறவிக் குருடர் என்கிறார்கள். இதுவும் கட்டுக் கதைதான் என்று கூறும் வரலாற்றாசிரியரும் உள்ளனர்.

கிரேக்கர் என்பவர்கள் தமிழ் இனத்தினரால் பல ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே யவனர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஆனால் இவர்கள் கூட்டு இனத்தினர். கிரேக்கத் தீவுகளின் வடக்கேயிருந்து வந்த நான்கு இனத்தினரின் கூட்டு இனமே கிரேக்கர் என்னும் யவனர். டோரியர்கள்; அயோனியர்கள், அக்கேயர்கள் மற்றும் பியர்கள் ஆகிய இனத்தவர் கலந்து இத் தீவுக் கூட்டமெல்லாம் பரவி கிரேக்கராயினர். ஹோமர் தம் இதிகாசத்தில்—கிரேக்கர் என்பவர்களை அக்கேயர்கள் என்றே அழைக்கிறார்! ஹோமரின் ஆதி வரலாற்றை எழுதிய சரித்திராசிரியர் ஹெரடோட்டஸ் ஹோமரின் பிறப்பு எல்லா மஹான்களின் பிறப்பை போலவே சிக்கலானதும்—நேரான போக்கற்றதுமானது. அந்த வரலாறே ரிஷிமூலம் நதி மூலம் போன்றதே என்கிறார். உண்மைதாம்! ஹோமரின் பிறப்பு சுகமானதல்ல! சுத்தமானதல்ல! சின்ன ஆசியாவில் மெல்லீஸ் நதிக்கரையில் இருந்த ஸ்மர்ணா என்ற ஊரில் வாழ்ந்த இளம் பெண் ஒருத்தி! க்ரைத்தீஸ் என்ற இந்த அழகி ஒரு அடிமைப்பெண். இவளையாரும் திருமணம் புரிந்துகொள்ளவில்லை. பல ஏஜமானர்களுக்கு விநியோகம். யாரோ ஒரு ஏஜமானனுடன் கலந்து பெற்ற அடிமைப்பிள்ளைதான் ஹோமர் எனும் மஹா கவிஞன். இந்த அடிமைப்பெண் சோரம் போனதற்காக அவளது ஏஜமானன் அவளை நாடு கடத்தி துரத்தி விட்டான் அவள் பெற்ற பிள்ளையோடு! குற்றச் சுமையோடு நாடு கடத்தப்பட்ட க்ரைத்தீஸை ஃபீமியஸ் என்ற ஆசிரியன் அழைத்து புகலிடம் கொடுத்து அவளையும் ஏற்றுக்கொண்டு காப்பாற்றினான். அவளது அடிமைத்தனத்தை ஒழித்துக்கட்டி, அவளது பிள்ளையான ஹோமரையும் விடுவித்து சுதந்திரவானாக்கி கல்வி தந்தார். உலகில் அவன் பல இடங்களையும் சுற்றி அனுபவம் பெற அனுப்பி வைத்தார். இந்த வளர்ப்புத் தந்தை ஹோமருக்கு வைத்த பெயர்

மெலிஸிஞ்சன் என்பது. மெலிஸிஞ்சனை ஓர் ஆசிரியனாக்கினான் அவன். இந்த வளர்ப்புத் தந்தையும் கூட ஒரு ஆசிரியனே! மெலிஸிஞ்சனுக்கு வாத்தியார் தொழில் ஒத்துவரவில்லை. நீண்ட பயணங்கள் செய்ய விரும்பினான் மெலிஸிஞ்சன் என்ற ஹோமர். உலகம் முழுவதும் வலம் வரத் திட்டமிட்டுக் கப்பல் ஏறினான். அப்போதெல்லாம் கடற்பயணம் பயங்கர சாதனை—திரும்பி வந்தால்தான் நிச்சயம். அந்தக் காலத்திலேயே கிரேக்கத்துக்கு வெகு காலத்துக்கு முன்பிருந்தே நாகரிகமடைந்திருந்தது என்று கருதப்பட்ட எகிப்து, இத்தாலி' ஸ்பெயின் போன்ற கண்டங்களே எல்லாம் மெலிஸிஞ்சன் சுற்றி வந்தான். ஏராளமாய் அனுபவங்களைச் சேர்த்தான். மெல்லீஸ் நதிக்கரையில் கிடைத்ததால் அவனுக்கு மெல்லிஸிஞ்சன் என்று பெயரிட்டான் அவன் தந்தை. ஆனால் மெலிஸிஞ்சனோ மெல்லீஸ் நதிக்கரையோடு ஆசிரியத் தொழில் செய்து வயிறு கழுவு நினையாது உலகை வலம் வந்து கவிதையால், இ்திகாசத்தால் உலகையே வளைத்துக் கட்டியாண்டு விட்டான் ஹோமர் என்ற பெயரால்!

கிரேக்கத் தீவுகளைச் சுற்றியுமிருந்த மத்திய தரைக் கடல் நாடுகள் முழுமையும் சுற்றி வந்தான் மெலிஸிஞ்சன். பிற்காலத்தில் உலகின் முதல் பயண இலக்கிய இதிகாசமான “ஓடிஸி”யை இந்த அனுபவங்களின் கற்பனைச் சுரங்கமாகவே அமைந்து இன்று வரை விஞ்ச இயலாத இலக்கியப் பயண அனுபவங்களாய் விரிந்து உலகையே கவர்ந்திருக்கிறது. மெலிஸிஞ்சனின் பயணங்களும் அவனுக்கு கற்பனைகளை, தேச சஞ்சாரத்திடையே ஆசிரியனாய் இருந்து போதித்தன இந்த வெளிநாட்டுப் பயணத்தில்தான். மெலிஸிஞ்சன் தன் கண்களை இழக்க நேர்ந்தது. கொளபோலீன் என்ற கரையோரப் பட்டணத்தில் மெலிஸிஞ்சனை ஒரு வித கண் நோய் பாதித்தது. இதன் பின்னரே அவர் கவி பாடப் பழகியதும் கூட! மெலிஸிஞ்சன் என்ற நிஜப் பெயர் மறைந்தது. பிறகு உதவியால் சஞ்சரிக்கிறவன்” என்ற பொருள் கொண்ட கிரேக்கப் பெயர் வழங்க ஆரம்பித்தது. அதுதான் “ஹோமேரஸ்”. ஜனங்கள் ஹோமேரஸ் என்ற பெயரால் அழைக்க ஆரம்பித்து—அழைப்பால் தேய்ந்து குறுக் “அழகாக ஹோமர்” என்று வழங்க ஆரம்பித்தது—“குருடன்” என்று அழைக்க விரும்பாத கிரேக்கரது நனி நாகரிகம் இந்தப் பெயர் சூட்டலிலும் கூட அற்புதமாய் தொனிக்கிறது, மக்கள் கவியாய் அவர்கள் நடுவே பாடிப் பழகிய கவிஞருக்கு எங்கள் உதவியால் சஞ்சரிக்கிறவன் என்ற “ஹோமர்” பெயர் ஆபூர்வமான நிகழ்ச்சியாய் வரலாற்றில் நிலவு

அச்சுத் தொடர்பான
அனைத்துத் துறைகளிலும்
முன்னோடியாக

தரமான அச்சுக்கு
சரியான நிறுவனம்

இராசகிரி பிரிண்டர்ஸ்
12, முதல் பிரதான சாலை
நெரு நகர் சென்னை-20
தொலை பேசி : 4 1 0 3 5 1

மனசுகளை

அணிந்துகொண்டிருக்கும்

ஆகாசம்

என்னிடம்

எந்த வலையும்லல்
வீசிப் பிடிக்க,

நீ வெறும் மீனும்லல்
துள்ளிக் குதிக்க.

பாச

நீருற்றுத் தான்
மனிதர்கள்.

நீ

உன்

அன்பை தெரியப்படுத்தினாய்

அங்கீகரித்தேன்.

பிறகு

உன் அன்பை

எடுத்துக் கொண்டு போகிறேன்
என்கிறாய்

மௌனம் காத்தேன்.

என்

பிரியத்திற்குரிய பெண்ணே

அன்பை

கொடுக்கவும் முடியாது

எடுக்கவும் முடியாது

அது

மனசுகளை

அணிந்து கொண்டிருக்கும்

ஆகாசம்,

ஆழம் காண கடல்,

அவ்வளவுதான்.

□

லால் சலாம்.

கிறது. குருடான பின்னரும் கூட தன் சஞ்சாரத்
தையும் ஊருக்கு ஊர் திரிந்தலைந்து சுற்று
தலையும் ஹோமர் நிறுத்தவேயில்லை. குருட்டு
கண்களுடன் கையில் யாழ் ஒன்றினை எந்திய
படி இனிமையாய்த் தன் கவிதைகளைத் தானே
பாடி அரசர் தம் சபைகளிலும், பொது கலைக்
கூடங்களிலும் சாதாரண ஜனங்களுக்காய்
பாலை ஓரங்களில், தெரு முனைச் சந்துகளிலும்
தன் கவிதைகளை சாஸ்வதமாக்கி வந்தார்.
ஏஷ்யாமைனரிலும் கிரேக்க நாடுகளிலும் கப்பல்
களிலும் கரையோரப்பட்டணங்களிலும் ஹோம
ரின் இதிகாச காவியக் கவிதை ஓயாமல் ஒலித்
துக் கொண்டேயிருந்தது. நாடோடியாய்
அலைந்து ஹோமர் நாடோடிப்பண் வரிசை

ஏற்று, நாடோடிக் கவிஞளாய் இசைத்த ஹ்ஹீ
ராயிக் கவிதைகள்—நாடோடிப் பாடல்களாய்
மக்கள் மனதில் பதிந்து பரவின. பின்னர் இந்த
நாடோடிப் பாடல்கள்தாம் ஒன்றாய் சேர்ந்து
உலகமே வியக்கும் இதிகாசமாய்த் திரண்டது.
இவைகளே இலியட், ஒடிஸி—என்ற கிரேக்க
இதிகாசங்களாய் என்றும் நின்று நிலவும் அந்
புதங்களாயின. தேசாந்திரியாய் பாடிச்சுற்றித்
திரிந்த ஹோமர் லெவ்வாநூதீரத்தில் மரண
மடைந்தார். கிறிஸ்த்து பிறப்பதற்கு ஆயிரம்
ஆண்டுகளுக்கு முன் இவரது மரணம் நேர்ந்
திருக்கவேண்டும் என்று வரலாற்றாசிரியர்
களின் திட்டவாட்டமான முடிவு.

□ அடுத்த இதழில் முடியும்

...அவள் முகம் தெரியவில்லை
கூனிப்போன முதுகும் வேகமான நடை
யும் அந்தப் பிஞ்சு மனசின் வலியைச்
சொல்லின...

நானும் முனிம்மாவும் சாரூமதி

இரண்டு நாள் தாடியைச் சொறிந்துகொண்
டும், ஈர்க்குச்சி போல வளர்ந்துவிட்ட ஒழுங்கு
படுத்தப்படாத மீசையின் உதிரிகளை உதட்டை
மடித்து சிரமப்பட்டு கடித்துக்கொண்டும் நின்று
கொண்டிருந்தேன். வானத்தில் மேக உதிரிகள்
சென்னை நகரத்துக்குத் 'தண்ணி காட்டி'க்
கொண்டிருந்த காலை நேரம். ஒரு சாலை
யந்திர இரைச்சலும் புழுதியுமாக, எதிரே மாண
வர்கள் கர்ம சிரத்தையாக கல்லூரிக்கு வெளியே
தின்று கொண்டிருந்தார்கள். எனது பார்
வையோ பஸ் வரவேண்டிய திசையில் பதிந்து
கிடந்தது.

நான் பார்க்க வந்த பேராசிரியர் இன்று
கல்லூரிக்கு விடுப்பாம். எப்படியும் இன்று அவ
ரைப் பிடித்து அவர் எழுதித் தருவதாக சொல்லி
யிருந்த கட்டுரையை வாங்கிவிட வேண்டும்.
வீட்டில் அவர் இருந்து தொலைத்தால் நன்றாக
இருக்கும். இந்த மாதப் பத்திரிக்கை இன்னமும்
கிளர்ச்சியூட்டுவதாக இருக்க வேண்டும். கவிதை
கூட ஒன்று போடலாம். கிடைக்காவிட்டால்
எழுதிக் கொள்ளலாம். அப்புறம்...இந்த மாதம்
ஏதேனும் விசேட தினங்கள் வருகின்றனவா...
மீசையை ஒழுங்குபடுத்தியவாறு யோசித்தேன்...
ஹாங்...அப்படியானால் விவசாயிகள் எழுச்சி
பற்றி ஏதேனும் எழுதி விடலாம்...

ஜோல்னா பையைத் தொட்டுப் பார்த்துக்
கொண்டேன். புரூஃப் பிரதிகள் இருந்தன.
இப்படிக்காத்துக் கிடக்கும் நேரத்தில் அச்சகத்
திலேயே உட்கார்ந்து, மை வாசனை மணக்க
மணக்க திருத்தியிருக்கலாம் என்று தோன்றி
யது. பஸ்ஸை இன்னும் காணோம்.

பஸ் வரும் திசையில் பதிந்து கிடந்த என்
பார்வைக் கோட்டை காச்சு மூச்சென்று கடந்து
சென்றார்கள் கான்வென்ட் பெண்கள். இவர்கள்
தும்முலையைக்கூட இங்கீசில்தான் தும்முலர்கள்
என்று தோன்றியது. சட்டென்று அவரின்
மேல் என் பார்வை பதிந்தது. கல்லூரி மாண
வந்தான். ஆனால் மாணவக் கூட்டத்தை
விட்டு தனியாக நின்றுகொண்டிருந்தான். அண்
னாந்து சூரியனைப் பார்ப்பவன்போல கைகளை

ஒருவாறு இடுப்புக்கு மேல் தூக்கித் தொங்கப்
போட்டவாறு...என்னவோ வித்தியாசமாகப் பட்
டது. 'பேகி'யில் அவன் உடம்பு இன்னமும்
மெலியதாகத் தெரிந்தது. இவனுக்கு எதிர்சாரி
யில் இருந்த மாணவர் கூட்டத்திலிருந்து
ஒருவன் இனம் புரியாத ஒரு சப்தம் எழுப்ப யந்
திர ஓசைகள் மழுங்க மாணவர்கள் சிரித்தனர்.
என்னவோ நடக்கப் போகிறது என்று எல்லோ
ரும் காத்திருப்பதாகப்பட்டது.

'பொறுப்பற்றதுகள்' என் மனதுக்குள் திட்
டிக் கொண்டே சன்னாம்பு தடவியே வெள்ளை
யாகிப்போன நிழற்குடை தூணைநோக்கி நகர்ந்
தேன். விரயமாகும் நேரத்தில் புரூஃப் படிக்க
வாவது செய்யலாம். தூணில் சாய்ந்துகொண்டு
பையின் ஜிப்பை இழுக்கும் போதுதான் அந்த
ஒற்றைக் குரல் கிரீச்சிட்டது. 'டேய்.....
கண்ணாடி.'

எதிர்சாரி மாணவர்களில் ஒருவந்தான்.
என்னைத்தானோ...? கண்ணாடியை சரி செய்த
வாறு நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

என்னை இரண்டு கான்வென்ட் சிறுமிகள்
கடந்து சென்றனர். ஒருத்தி கண்ணாடி அணிந்
திருந்தாள். இக்கால நகர சிறுமிகள் போல
ஒடிசலாய் இருந்தாள். வெள்ளையும் நீலமுமாக
யூனிபாரம். தனது தோழியுடன் ஏதோ பேசிய
வாறு சென்று கொண்டிருந்தாள். அந்த 'வானம்
பார்த்த' இளைஞன் சட்டென்று தயாரானான்.
இவர்கள் அவனைக் கடக்கும்போது இடுப்புக்கு
மேல் தொங்குவதுபோல் நீட்டிப் பிடித்திருந்த
தன் கைகளை சற்று அவர்கள் முன்னே நீட்டி
வானம் பார்த்தபடியே அவன் ஏதோ சொல்ல
இந்த கண்ணாடி சிறுமி அவன் கைகளைப் பிடித்
துக் கொண்டாள்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஏதாவது
காதல் கடித பரிமாற்றமோ...? சட்டென்று
எனக்கு என் கல்லூரி நாட்கள் நினைவுக்கு வந்து
சென்றன. இல்லை...இது வேறு ஏதோ...
அந்தப் பெண் அவன் கையைப் பிடித்தவாறே
சாலையைக் கடக்க ஆரம்பித்தாள். உடன் வந்த
சிறுமியோ இவளுக்காக இந்தப் பக்கத்தில்

காத்துக்கிடக்க கண்ணாடி சிறுமி வேகமாய் வரும் வாகனங்களை நிறுத்த கையை உயர்த்தியவாறு சாலையைக் கடந்து கொண்டிருந்தாள். இவனோ சூரியனை வெறித்தபடி தள்ளாடி நடக்க குருடன்...இல்லை அட்டகாசமான நடப்பு...

எதிர்சாரி மாணவர் குழாம் நாய்களின் ஊளையைப்போல சேர்ந்து சிரித்தது. இந்த அப்பாவி சிறுமிக்கு அப்போதுதான் உண்மை உறைத்திருக்க வேண்டும். அவனது கையை உதறிவிட்டு தீயை மிதித்தவள்போல திரும்பி ஓடி வந்தாள். அவனோ சிம்பன்ஸி குரங்கு போல சட்டென ஒரு ஓசையெழுப்பி துள்ளிக் குதித்து தன் சகாக்களோடு சேர்ந்து கொண்டான். வாகனங்கள் கிறீச்சிட்டு நின்றன. நானோ அதிர்ந்து போனேன்.

அந்தக் கண்ணாடி சிறுமியைப் பார்த்தேன். அவள் முகம் தெரியவில்லை. கூனிப்போன முதுகும், வேகமான நடையும் அந்தப் பிஞ்சுமனசின் வலியைச் சொல்லின.

‘அடப் பாடேயிலே போறவனே...’ வீறிட்டது எனது அருகாமையில் ஒரு குரல். பச்சைப் புடவையில் இருந்தாள் அந்த நடுத்தர வயதுப் பெண். ‘கொழந்த மாதிரி இருக்குதுடா அந்தப் பொண்ணு...’ என் பக்கம் திரும்பி, ‘இதுக படிக்கவா வருதுக...அக்கா தங்கச்சியோட பொருக்கலியா.’ நான் மௌனமாக இருந்தேன்.

இதற்குள் பக்கத்திலிருந்த இன்னொரு பெண்ணும் சேர்ந்து கொண்டாள். இருவரும் அக்கம் பக்கத்திலிருந்த அனைவரிடமும் முறையிடுவது போல பேசினர்.

‘தோ பாரும்மா அந்தப் பொண்ணு இப்படியே போய்கிட்டிருந்துச்சும்மா... இந்தப் பொட்டக் கம்மனாட்டி...குருடம் போல நடிச்ச கையைப் புடிக்கச் சொல்லி...’

சுற்றி நின்றவர்களை நோட்டம் விட்டேன். அனேகமாக எல்லோரும் என்னைப் போலவே சங்கடமாக அசைந்து கொண்டிருந்தனர். கால்களை மாற்றி மரற்றி வைத்து படுத்துவிட முடியாத மாடுகளைப் போல அசைந்தாடினர்.

அந்தப் பெண்ணோ ஓய்வதாய் இல்லை. ‘ஒரு சாதிக்குப் பொறந்திருந்தா தெரியும். இது கப் பல பட்டறைங்க...உக்கம்...அம்மா ஆயி என்ன கஷ்டப்பட்டு இதுகளை இங்க அனுப்புதுகளோ...’ இந்தப் பெண்ணின் கூக்குரல் வீரம் புரிந்துவிட்ட ‘குருடனை’ப் பாராட்டுவதில் சுடு

பட்டிருந்த சகாக்களை எட்டியிருக்க வேண்டும். கூச்சல் நின்று இவளை வெறிக்க ஆரம்பித்தனர்.

இந்த சமயம் பார்த்து கையில் தடியைச் சுழற்றியவாறு ஒரு ஒற்றை போலீஸ்காரன் வந்து சேர்ந்தான். இந்த நடுத்தர வயது மாது ஓடிச் சென்று அவன் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

‘தோ பாரும்மா...அந்தக் கொழந்தை இப்படியே போய்கிட்டிருக்குப்பா...அவன் இன்னா செஞ்சா...குருடன்போல நடிச்ச கைய புடிச்சக் கச் சொல்லி...யப்பா கொழந்தைப்பா அது...’

போலீஸ்காரனுக்கு முதலில் ஒன்றும் புரியவில்லை. புரிந்தவுடன் மாணவர் கூட்டத்தை சற்று பார்த்தான். அப்புறம் இவளை தவிர்த்து விட்டு அடக்கமாய் தடியைச் சுழற்றியவாறு ஒன்றும் நடக்காததைப் போல நடையைக் கட்டினான்.

எதிர்சாரியில் குருடனைக் காணோம். கூட்டத்தில் கலந்து ஓடியிருக்கலாம். மாணவர்களும் மெதுவாகக் கலைய ஆரம்பித்தனர். மிச்சமிருந்தவர்கள் பெட்டிக் கடையை சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒன்றுமே நடக்காததுபோல பீட்டர் சாலை மரபரத்துக் கொண்டிருந்தது.

நான் இன்னும் உறைந்து கிடந்தேன்.

இந்தப் பெண்மணியோ ஓய்வதாய் இல்லை.

கன்னத்தில் குழி விழுந்து கைகள் மெலிந்து கிடக்க சுருக்கம் விழுந்த நெற்றியில் காலணா பொட்டு வைத்திருந்தாள். ஏதேனும் ஸ்கூலில் ஆயாவாக இருக்கலாம். இல்லையெனில் வீட்டு வேலைக்காரியாக இருக்கலாம். வெடிப்பு கண்ட பாதங்களை பூமியில் ஊன்றி நிமிர்ந்து நின்றிருந்தாள். கைகளை ஆட்டி ஆட்டி எதிர்சாரியைப் பார்த்துக் கூச்சலிட்டாள். ‘டேய் எங்கடா அந்தப் பொட்டக் கம்மனாட்டி ... டேய்... இஸ்கோலு போற பொண்ணடா வடிக்கவடா படிக்கவாரீங்க...எங்கடா அவன்...நாளைக்கும் இந்த நேரத்துக்கு இங்க வருவனடா...அந்தப் பொட்டைப் பயல் நா’ சன்னஞ்சன்னமா பண்ணல...நா’ முனிம்மா இல்லடா...’

கொண்டை அவிழ்ந்து தொங்க நின்றிருந்த அவள் எனக்கு எங்கள் ஊர் கோவில் பெரியாச்சியை ஞாபகப்படுத்தினாள்.

எதிர்சாரி இப்போது வெறிச்சிட்டிருந்தது.

நான் எனக்குள் ஏனோ வெட்கி சுருண்டு போனேன். பஸ் வர புரூப் நிறைந்த பையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினேன். அது பிணம்போல கனத்தது. □

தென்னிலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடி

மெர்வின் டிசில்வா

இலங்கையின் தெற்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதிகளில் ஜூலை ஒப்பந்தத்தை அடுத்து ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் வன்முறை (Political violence), அரசின் போக்கு மற்றும் பல்வேறு சிங்கள அரசியல் கட்சிகளின் குழப்பமான நிலைப்பாடுகள் பற்றிய கட்டுரை இது. எழுதியவர் இலங்கையின் மூத்த பத்திரிகையாளரும், அரசியல் மற்றும் சமூக ஆய்வுக்கான மாதிரிமுறை ஆங்கிலப் பத்திரிகையான லங்கா கார்டியனின் ஆசிரியருமான மெர்வின் டிசில்வா.

இலங்கையில் இந்தியா என்ன செய்யவேண்டும், என்னவெல்லாம் செய்யக்கூடாது என்பதையும் டிசில்வா தமது கட்டுரையின் இறுதியில் கூறுகிறார்.

மொழியாக்கம் □

□ நாகார்ஜூனன்

உடனடியாக தென்னிலங்கையில் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட வேண்டும். அல்லாவிடில் சென்ற வருடம் ஜூலை 29-ம் தேதி இலங்கை இந்திய சமாதான ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான வேளையில் ஏற்பட்ட கலகத்தைவிட உக்கிரமானதொரு கலகம் நிகழக்கூடிய சூழ்நிலை உள்ளது. மேலும் இம்முறை கிளர்ச்சி ஏற்பட்டால் அது கட்டுக்கடங்காததாகவும், பயங்கரமான வன்முறையுடனும் வெடிக்கும்.

ஜூலை ஒப்பந்தத்தின் போது ஏற்பட்ட கலகங்கள் கொழும்பு நகரத்திலும், புறநகர்ப் பகுதிகளிலும், நாட்டின் முக்கிய பகுதியாகக் கருதப்படும் மேற்கு மாகாணத்தின் சில சிறு நகரங்களிலுமே மையம் கொண்டிருந்தன; மேலும் அவை வெகுநாட்கள் நீடிக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ்காந்திக்கும், இலங்கை ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தனவுக்கும் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்துக் கிளம்பிய கலகக்காரர்கள், அரசின் சொத்துக்களையும், ஆளுங்கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் (UNP) முக்கிய தலைவர்களின் சொத்துக்களையுமே தாக்கினர். கலகக்காரர்களின் முழக்கங்களிலும், சுவரொட்டிகளிலும் காணப்பட்டவாறு ஜனாதிபதியே வெறுக்கப் படவேண்டிய முக்கியச் சின்னமாகக் (hate-symbol) கருதப்பட்டார்.

சிங்கள சமூகத்தின் ஆழமான முரண்பாடுகளின் வளர்ச்சியையே ஜூலைக்கலகங்கள் கூட்டிக் காட்டியுள்ளன. மேலும் இதுகாறும் கண்டறியப்படாத இந்த முரண்பாடுகள் முற்றும் போது, அவை ஒழுங்குமுறையற்ற, அராஜக அழிவுச் சக்திகளாகத் திடீரென்று வெடித்துக் கிளம்பக் கூடும் என்பதும் ஜூலைக் கலகங்களின் முக்கியப் பாடமாகும்.

ஜூலைக்கலகங்கள் மேலும் பல கவலை தருகின்ற கேள்விகளையே விட்டுச் சென்றுள்

ளன. கலகக்காரர்கள் சிங்கள சமூகத்தில் யார் யாரைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறார்கள்? இவர்களை ஒழுங்குபடுத்தி அரசியல் சக்தியாக மாற்ற முடியுமா? அப்படி மாற்றக்கூடியவர்கள் யார்? அவர்களது குறிக்கோள்தான் என்ன? இங்கு ஜனதா விழுக்தி பெரமுன (மக்கள் விடுதலை முன்னணி அல்லது JVP) அமைப்பின்மீண்டும் செல்வாக்குப் பெற்று வருவதையும், இவ்வமைப்பின் முன்னணி ஸ்தாபனமான தேசப்ரேமி ஜனதா வியாபாரய (தேசபக்த மக்கள் முன்னணி) என்ற அமைப்பின் வளர்ச்சியும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. அசைக்க முடியாத சக்தி பெற்றிருந்த ஆளுங்கட்சியாகிய ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை நிலைகுலையச் செய்வதில் இவ்வமைப்புகளின் வெற்றியும் இக்கேள்விகளுக்குச் சில பதில்களை அளிக்க இயலும்.

வடக்கு மாகாணத்தில் தோன்றி வளர்ந்துள்ள தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் (LTTE) போலவே ஓரளவு நடந்து கொள்ளும் ஜே.வி.பி. நாட்டின் தென்கோடிப் பாகத்தைத் தனது முக்கிய தளமாக ஆக்கியுள்ளது. ஏற்கனவே இடது சாரிக் சக்திகள் பலம்பெற்று விளங்கிய இப்பகுதியைக் கூடிய விரைவில் ஒரு விடுதலை செய்யப்பட்ட பிரதேசமாக (liberated zone) மாற்ற ஜே.வி.பி அமைப்பு முயன்று வருகிறது. இப்பகுதியில் ஆளுங்கட்சியினரை அச்சுறுத்துவது மட்டுமல்லாமல், போலீஸ்காரர்களையும், உளவாளிகளையும் கொல்லுவது, ஆயுதங்களைச் சேகரிப்பது, போலீஸ் நிலையங்களையும், முகாம்களையும் தாக்கி அழிப்பது, பணக்காரர்களிடமிருந்து "வரி" வசூலிப்பது மற்றும் சிவில் நிர்வாகத்தை செயலற்றுப் போகச்செய்வது என்று செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பகுதியில் போலீசும், இராணுவமும் மட்டுமே அரசுக்குச் சொந்தமான பத்திரிகைகளை விநியோகம் செய்யமுடியும் என்று அளவுக்கு நிலைமை சென்றுள்ளது.

ஆயுதங்களைச் சேகரிப்பது, போலீஸ் நிலையங்களையும், முகாம்களையும் தாக்கி அழிப்பது, பணக்காரர்களிடமிருந்து “வரி” வசூலிப்பது மற்றும் சிலில் நிர்வாகத்தை செயலற்றுப் போகச் செய்வது என்று செயல்பட்டு வருகிறது. இப்பகுதியில் போலீசும் இராணுவமும் மட்டுமே அரசுக்குச் சொந்தமான பத்திரிகைகளை விநியோகம் செய்ய முடியும் என்ற அளவுக்கு நிலைமை சென்றுள்ளது.

பிற பகுதிகளில் முகவர்கள் இப்பத்திரிகைகளை விநியோகிப்பது ஜே. வி. பி.யால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. தெற்குக் கரையோர சிறு நகரங்களிலும் ஜே. வி. பி. பீதியையே ஏற்படுத்தியுள்ளது.

அச்ச உணர்வு

கொழும்பு நகரத்திலும் கூட மக்களின் அச்ச உணர்வே தலைதூக்கியுள்ளது. கலகக் காரர்களை அடக்கும் தனிப்போலீஸ் படையின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட காவல் துறைக் கண்காணிப்பாளர் டெரன்ஸ் பெனரரா அண்மையில் பட்டப்பகலில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அடுத்து ஆளுங்கட்சியின் தலைவரான ஹர்ஷா அபயவர்த்தனா நகருக்குள் இதேபோல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதும் வன்முறை பற்றிய அச்ச உணர்வை தலைதூக்கச் செய்துள்ளது.

ஜே. வி. பி. அமைப்பு 1971ம் ஆண்டில் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக அரசுக்கு எதிராகப் பெரும் கிளர்ச்சியை மேற்கொண்டது. ஆயுதத் தாங்கிய இளைஞர்களின் இக் கிளர்ச்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய ரோகண விஜயவீரா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்பினராக இருந்து பின்பு விலகியவர். இந்தக் கிளர்ச்சி சிறிமாவோ அரசால் வன்மையாக ஒடுக்கப்பட்டது. 1971ல் நடந்த கிளர்ச்சி தவறான சமயத்தில் நடந்த தவறானதொரு யுத்தமாகும். கிளர்ச்சியால் தாக்குண்ட சிறிமாவோ அரசிலும், பல இடதுசாரிகள் இருந்ததால் கிளர்ச்சியாளர்களுக்குத் தங்கள் எதிரிகள் பற்றிய சரியான தெளிவு இருந்ததா என்பதும் சந்தேகத்துக்குரியதாகும். சோசலிச முழக்கத்தை முன்வைத்தவாறு, சுமார் 120 போலீஸ் நிலையங்களைக் கிளர்ச்சியாளர்கள் துப்பாக்கிகளையும், மாலடோவ் எறி குண்டுகளையும் பயன்படுத்திக் கைப்பற்றினர். ஆனால் சிறிமாவோ அரசு உத்தரவின் கீழ் இதே சிங்களப் பெளத்த இராணுவம் அவர்களைக் கொன்று குவித்தது.

இன்று ஆட்சியிலுள்ள அரசோ தீவிர ஒடுக்குமுறைகளைக் கையாளும் வலதுசாரி

அரசாகும். பத்தாண்டு காலமாக இந்த ஆட்சியை நடத்திவரும் ஜனாதிபதி ஜெயவர்த்தன அண்மையில் அம்பாந்தோட்டை நகரத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் “கலகக்காரர்களை அழித்தொழியுங்கள்” என்று இராணுவத்துக்கு ஆணையிட்டார். ஆனால் இராணுவம் இதைச் செய்து முடிக்க இயலுமா? செய்யத்தான் விரும்புமா? என்பது கேள்விக்குறியாகும். இதுவரை கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்களை அச்சுறுத்திவந்த விசேட அதிரடிப்படையானது (Special Task Force - S.T.F) தென்னிலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது. இராணுவத்தின் கூட்டு நடவடிக்கைத் தலைமை அதிகாரிகளின் முகாமும் (Joint Operations Command) தெற்கே மாற்றப்பட்டு விட்டது.

மேலும் ஆளும் கட்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கும் பாதுகாப்பாக நூறிவிருந்து இருநூறு வரை கட்சி உறுப்பினர்களைக் கொண்ட பச்சைப் புலிகள் என்ற குடிப்படை (militia) ஒன்றும் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு விட்டது. எதிர்க் கட்சியினர் இப்படையை இலங்கையின் “கொலைப்படைகள்” (death squads) என்றே அழைக்கின்றனர். விசேட போலீஸ் படைகளும், ஆளுங்கட்சி குடிப்படைகளும் மார்க்கோஸ் ஆட்சியையும், லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நிலவும் இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சிகளையுமே நினைவுபடுத்துகின்றன. ஜே.வி.பி.யை சமாளிக்க எதிர் பயங்கரவாதம் (counter-terror) என்ற கூர் நகத்தையே அரசு முன் வைத்துள்ளது.

எனவே, உடனடியாகத் தேர்தல்களை நடத்தவில்லையென்றால் இருபுறமும் வன்முறை கட்டனிழ்த்து விடப்படும் அபாயம் உள்ளது. இதற்காக வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் அமைதி திரும்ப வேண்டும் என்று காத்திருப்பது சரியாகாது. தெற்கில் மாகாணசபை தேர்தல்களை நடத்துவது தான் நிலை குலைந்துவிட்ட அரசையும், இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தையும் காப்பாற்ற உதவும்.

பாராளுமன்றமே ஒரு மாயையாக இருக்கும் போது, ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவாக 136 ஓட்டுகளும், எதிராகப் பத்தே ஓட்டுகளும் விழுந்து

பாராளுமன்றமே ஒரு மாயையாக இருக்கும்போது, ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவாக 136 ஓட்டுகளும், எதிராகப் பத்தே ஓட்டுகளும் விழுந்து அது சட்டவடிவமாக்கப்பட்டாலும் நியாயப்படி ஒப்பந்தம் சரிதானா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது.

அது சட்ட வடிவமாக்கப்பட்டாலும் நியாயப்படி ஒப்பந்தம் சரிதானா என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. இலங்கை முழுவதற்குமான பாராளுமன்ற தேர்தல்களை நடத்துவதே ஜனநாயக நெறியையும் சமூக உறவுகளையும் காப்பாற்றும் கடைசிக்கட்ட முயற்சியாகும். கடைசியாக இத்தேர்தல்கள் 1977-ல் நடத்தப்பெற்றபோது ஐக்கிய தேசியக்கட்சி வெற்றியடைந்தது. தற்போது தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டால் அக்கட்சியின் பாராளுமன்ற பலம் பெரிதும் குறைந்து, ஜனாதிபதிக்குப் பாராளுமன்றம் மீதிருக்கும் அதிகாரம் குலைந்துவிடும். ஆனாலும் இலங்கையின் அரசியலும், சமூகமும் படுகுழியில் விழாமல் தடுப்பதற்காக இந்த விளையைக் கொடுப்பதில் தவறெதுமில்லை.

உடனடியாக மாகாணசபைத் தேர்தல்களை நடத்தினாலும் ஆளுங்கட்சி பெருத்த தோல்விகளையே தழுவும் என்றாலும், அது கட்சியின் செல்வாக்கை கொஞ்சம் அரிக்குமே தவிர, ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்காது. தேர்தல்கள் நடத்தப்படாத வரையில் தூக்கத்தில் ஆழ்த்தப்பட்டுவிட்ட கட்சிகார் அரசியலை எழுப்புவது என்பது இயலாது. இந்தச் சூழ்நிலை தொடர்ந்தால் பாராளுமன்ற அரசியலை மீறிய திடீர் கிளர்ச்சி (putsch) முயற்சிகள் நடப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளே அதிகமாக இருக்கும்.

சிங்கள இளைஞர்களின் அரசியல் வன்முறையைச் சமாளிக்க, வன்முறை தோன்றும் சமூக அடிப்படைகளை ஆராய வேண்டும் என்று பிரதமர் பிரேமதாசாவும், நிதியமைச்சர் ரோளி டி மெல்லும் கருத்துக்கூறியுள்ளனர். எனவே பயங்கர வாதத் தடுப்பு நடவடிக்கைகளுடன் பல்வேறு சமூக சீர்திருத்தங்களையும் அரசு செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறியுள்ளனர். நாட்டின் வேலையற்றோர் (பெரும்பாலும் இளைஞர்கள்) அதிகமாக (21 சதவிகிதம்) இருப்பது, பணவீக்கம் அதிகரித்திருப்பது (12 சதவிகிதம்) ஜனத்தொகையில் 30 சதவிகித குடும்பத்தாருக்கு இலவச உணவு கொடுக்கும்படிக்கு வறுமை, சத்துணவின்மை, மாதவருமானத்தினர் கடனாளியாவது, போதை மருந்துகள், குற்றங்கள் ஆகிய பல சமூகப் பிரச்சினைகளை அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். பல்கலைக் கழக வளாகங்களே வழக்கம்போல் கிளர்ச்சிகள் துவங்கும் இடங்

களாக இருக்கின்றன. கல்வி இலவசம் என்றாலும் பல்கலைக் கழகங்கள் பெரும்பாலும் முடியே இருக்கின்றன.

1983 ஜூலை இனக் கலவரத்துக்குப் பிறகு பெரும் பொருளாதாரச் சீர்குலைவு ஏற்பட்டதையும் டிமெல் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். நெருக்கடி முற்றியதால் இந்திய அரசு இராணுவத் தலையீடு செய்யும் அளவிற்குச் சென்றுள்ளதையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் பிரேமதாசாவும், டிமெல்லும் எவ்வளவுதான் வெளிப்படையாகப் பேசினாலும், நெருக்கடிகளுக்கு ஆளுங்கட்சியின் கொள்கைகள் எந்த அளவுக்குக் காரணமாக அமைந்தன என்பது பற்றிப் பேசுவதில்லை.

சர்வாதிகாரம் அரங்கேறுதல்

1966-ம் வருடத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் துணைத் தலைவராக இருந்த ஜெயவர்த்தனே நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அதிகாரங்கள் குவிக்கப்பட்ட ஒரு அரசு தேவை என்று ஒரு பேட்டியில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். “பாராளுமன்றத்தின் நச்சரிப்புக்களிலிருந்து அரசு விடுதலை பெற வேண்டும்” என்றும் கூறியுள்ளார்.

மொத்த ஓட்டுகளில் 52 சதவிகிதத்தையும் பாராளுமன்றத்தில் ஆறில் ஐந்து பங்கு பெரும் பான்மையையும் பெற்று 1977ல் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பிறகு ஜெயவர்த்தனா இலங்கையை ஒரு ஜனாதிபதி ஆட்சி அமைப்பாக மாற்றிக்கொண்டார். நெடுங்காலம் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வந்த அவர் இதற்காகத் தமது மதிநுட்பத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

அரசியல் சட்டத்தை பத்து வருடங்களில் 14 முறை திருத்தியுள்ளார். முன்னாள் பிரதமர் சிறிமாவோ பண்டார நாயகாவைப் பாராளுமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றி அவருடைய குடியரிமைகளைப் பறித்தார். 1982ல் அவசரநிலை அமுலாக்கப்பட்டுவிட்டபோதே பொது ஜன வாக்கெடுப்பு ஒன்றை நடத்தி இன்னும் ஆறு ஆண்டுகளுக்குத் தமது ஆட்சியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

தமது ஆட்சியை “பாராளுமன்றத்தால் நியாயப்படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகாரம்” என்று அவரே பெயரிட்டு அழைத்துள்ளார். இவ்வகை

தமது ஆட்சியை “பாராளுமன்றத்தால் நியாயப்படுத்தப்பட்ட சர்வாதிகாரம்” என்று அவரே பெயரிட்டு அழைத்துள்ளார். இவ்வகையான சர்வாதிகாரம் அரங்கேற்றப்படும் போது மாநாட்டினியல் பேராசிரியர் கணநாத் அபயசேகர கூறுவது போல இலங்கையில் வன்முறை அரசியலே நியதியாக்கப்பட்டு விட்டது.

யான சர்வாதிகாரம் அரங்கேற்றப்படும்போது மாநாட்டினியல் பேராசிரியர் கணநாத் அபயசேகர கூறுவதுபோல, இலங்கையில் வன்முறை அரசியலே நியதியாக்கப்பட்டுவிட்டது. எதிர்க்கட்சிகள் மூடமாக அடித்துப் போடப்பட்டன. 1980ல் தொழிற் சங்கங்கள் ஒடுக்கப்பட்டு 70,000 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்ததற்காக வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டனர், இன்னொரு மாநாட்டினியல் பேராசிரியர் எஸ்.ஜே. தம்பையா ஜனநாயக அமைப்பையே ஜெயவர்த்தனா கழற்றியெறித்து விட்டார் என்று குற்றம் சாட்டியுள்ளதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பத்தாண்டுகால ஆட்சி, இலங்கையின் அரசியல் வரலாற்றில் புதிய காலக்கட்டம் ஒன்றைத் துவக்கியுள்ளது. இதன் புதிய அரசியல்சட்டத்தின்படி ஜனாதிபதி ஆட்சி முறை கொண்டுவரப்பட்டது. முன்பிருந்த பாராளுமன்ற ஜனநாயகம், பொதுநலப் பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் சுதந்திரமான அயல்நாட்டுக் கொள்கை ஆகியவை உறுதி செய்யப்பட்ட “ஒத்துழைப்பு” (consensus) அரசியல் கைவிடப்பட்டது.

இங்கே சிறிமாவோ அம்மையாரின் இலங்கை சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியிலிருந்து போதெல்லாம் உள்நாட்டு கொள்கையாக சிங்கள-பௌத்த மார்க்கத்தையும், அயல்நாட்டுக் கொள்கையாகக் கூட்டுச்சேராக் கொள்கையையும் கடைபிடித்தது. இந்தியாவின் அயல்நாட்டுக் கொள்கையும் இவ்வாறே அமைத்திருந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியோ மேற்கத்திய நாடுகளைச் சார்ந்த அயல் நாட்டு மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றியது. முதலில் மதச்சார்பற்றதாக இக்கட்சி இருந்தாலும், பின்பு இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியுடன் போட்டி போட வேண்டிய சூழ்நிலையில் சிங்கள-பௌத்த மார்க்கத்தையே பின்பற்றத் துவங்கியது.

எனவே, இலங்கையின் முக்கிய கட்சிகளான இவை இரண்டுக்கும் அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரை எந்த வேறுபாடும் தற்போது இல்லை என்பதும் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதில் கொடுக்கப்படும் அழுத்தமே இக்கட்சிகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுகிறது என்பதும் உண்மை.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் பெருந்தலைவர் களில் இறுதியானவரான ஜெயவர்த்தனாவுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதே சரியான வழிமுறை என்று இந்தியா முடிவெடுத்துள்ளது.

இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் அனூரா பண்டாரநாயக சுட்டிக்காட்டியது போல், அக்கட்சி பதவியில் இருந்திருந்தால் இலங்கையின் அயல்நாட்டுக் கொள்கை மேலை நாடுகளுக்கே சாதகமாகப் போயிருக்காது. எனவே ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலங்கை தனது அயல்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு இந்திய அரசை அனுமதித்துள்ள குற்றிலையும் ஏற்பட்டிருக்காது. ஆனால் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சி தமிழர்கள் உரிமைகளுக்காக இவ்வளவு தூரம் விட்டுக் கொடுத்திருக்குமா என்பது கேள்விக்குரியதே ஆகும்.

இராணுவ மயமாக்கல்:

ஜனநாயக அரசியல் ஒழித்துக்கட்டப்பட்ட போதே தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப்போராட்டமும் துவங்கியது. இதே காலக்கட்டத்தில் இலங்கை கடுமையான இராணுவமயமாக்கப்பட்டது (militarisation). இலங்கை இராணுவத்தின் கடந்த கால வரலாற்றை இங்கே குறிப்பிட்டால், இந்த இராணுவமயமாதல் சிங்களமயமாதலின் தொடர்ச்சியே ஆகும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

1948-ல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றபின்பு இலங்கை ஒரு சிறிய இராணுவத்தையே கொண்டிருந்தது. அதில் பெரும்பாலானோர் கிறித்துவப் பள்ளிக் கூடங்களிலும், கல்லூரிகளிலும் படித்தவர்கள். அணிவகுப்புகளில் பங்கேற்கும் இராணுவமாக இருந்தாலும், அவ்வப்போது வேலை நிறுத்தங்கள், கலவரங்களின் போதும் போலீசுக்கு உதவியாக இராணுவம் இருந்தது.

1958 இனக் கலவரங்களுக்கு சற்றுமுன்பு இலங்கை இராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதி (இவர் ஆகஸ்போர்டில் பஸ்கலைக் கழகத்துக் காக கிரிக்கெட் விளையாடியவர்) “கலவரம் செய்பவர்களுக்கு சரியாகக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று மேடையில் பேசினார். கலவரங்களின் போதும் இதேபோலவே தம் கடமையைச் செய்து சிங்களக் காதையர்களை ஒடுக்கினார்.

இராணுவத்துள் முதல் முறையாக சிங்கள-பௌத்த தலைமைத் தளபதி நியமிக்கப் பட்டார். பின்பு இராணுவம் முழுமையாக சிங்களமயமாக்கப் பட்டு விட்டது.

1962-ல், மொத்தம் 21 இராணுவ மற்றும் போலீஸ் உயர் அதிகாரிகள் அதிரடித் தாக்குதல் (coup) மூலம் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்றார்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். அவர்களில் யாருமே சிங்களவர் அல்லர். மேலும் அப்போதிருந்த சிறிமாவோ அரசுக்கு ஆதரவாகச் சாட்சி சொன்னவர்கள் இரண்டு சிங்கள இராணுவ அதிகாரிகள் ஆவர். உடனேயே குற்றம் சாட்டப்பட்ட கிறித்துவ மற்றும் தமிழ் இராணுவ அதிகாரிகள் தேசத்துரோகக் குற்றத்துக்காக தண்டிக்கப்பட்டனர். மேலும் அரசு அனைத்து கிறித்துவக் கல்லூரிகளையும், பள்ளிகளையும் கையெடுடுத்துக் கொண்டு. முன்னூறு ஆண்டுகளாகக் கல்விப் பணி செய்து வந்திருந்த கிறித்துவப் பள்ளிகளுக்கு இது ஒரு பெரும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது.

இராணுவத்துள் முதன்முறையாக சிங்கள-பௌத்த தலைமைத் தளபதி நியமிக்கப்பட்டார். பின்பு இராணுவம் முழுமையாக சிங்களமயமாக்கப்பட்டுவிட்டது.

முன்றாம் உலக நாடுகளில் நடக்கும் போராட்டங்களில் இராணுவம் இனரீதியான வடிவத்தை எடுத்துவருவதைப் பார்க்க முடியும். முன்பு பயாஃப்ரா, அண்மையில் பிஜித்தீவுகள் ஆகிய இடங்களில் இராணுவம் முற்றிலும் இனவாத அமைப்பாகவே மாறிச் செயல்பட்டு வருவது தெளிவு. மொத்த சமூகமே இனவாதத் தால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது இராணுவம் மட்டும் எப்படி அதற்கு விதிவிலக்காக இருக்க முடியும்!

1983 ஜூலை இனக்கலவரங்களின் போது இராணுவமும், காதையர்களும் கூடித்திரிந்ததாக மேஜர் ஜெனரல் அன்டன் முத்துக்குமார அறிவித்தார். அயலுறவுத்துறை அமைச்சர் ஏ.சி.எஸ். அமீது, 'காதையர்களை அடக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்ட இராணுவத்தினர் உத்தரவை எதிர்த்துக் குழுக்களாக வன்முறையில் இறங்கியதைத் தாம் கண்டதாக' அறிவித்தார். லங்கா சமசமாஜக் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா இதற்குப் பதிலளிக்கையில் கூறினார்... "இராணுவம் அரசியலுக்குள் தள்ளப்பட்டுவிட்டது!"

1983க்குப் பிறகு இராணுவத்தினரின் எண்ணிக்கை வெகுவேகமாக வளர்ந்தது. படித்து வேலையற்ற ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடமிருந்து ஒரே ஒரு

சான்றிதழைப் பெற்றுக்கொண்டு இராணுவத்தில் நுழைந்தனர். சில காலத்துக்குப் பிறகு ஒழுங்கற்ற பல இராணுவக் குழுக்கள் கலைக்கப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் ஆயுதங்களுடன் ஓடிவிட்டனர். அவர்கள் யார்? எங்கே போனார்கள்? ஆயுதப் பயிற்சி பெறுவதற்காகவா அவர்கள் ராணுவத்தில் சேர்ந்தனர்? லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் நடப்பது போல் இராணுவத்தில் சேர்ந்து ஆயுதங்களைச் சேகரிப்பது கொரில்லாப் போராட்டத்தின் ஒரு தந்திரமா?

இராணுவம் கொழுத்தது. மட்டுமன்றி, பல்வேறு அயல்நாட்டுப் பயிற்சியாளர்களும் இலங்கைக்கு வந்தனர். இஸ்ரேலிய உளவு அதிகாரிகள், பாசிஸ்தானைச் சேர்ந்த இராணுவப் பயிற்சியாளர்கள், பிரிட்டிஷ் கூலிப் படைகள் ஆகியோர் இலங்கையில் தங்கி, நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, தமிழ் இளைஞர்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தை முறியடிக்கத் திட்டங்கள் தீட்டினர். இதன் விளைவாக விசேடப் போலீஸ் படையினர் (STF) மற்றும் பல்வேறு அதிரடிப் படையினர், ஆளுங்கட்சிக் குடிப்படையினர் (Militia) என்று இராணுவ மயமாதல் அதிகரித்துள்ளது. மேலும் எதிர்க்கட்சியிலுள்ள ஒரே முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான அலீம் இசுக், 'விசேடப் போலீஸ் படையினர் இஸ்ரேலால் வெஸ்ட் பாங்க் பிரதேசத்தில் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட அதே பயங்கர வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர்' என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

முஸ்லிம்களின் பிரச்சினை

தமிழர், முஸ்லிம்கள் மற்றும் சிங்களவர் கலந்து வரலும் கிழக்கு மாகாணத்தின் தற்போதைய சூழ்நிலை மிகவும் சூழப்பமாக உள்ளது. இந்திய இராணுவம் வடக்கு மாகாணத்தைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து விட்டாலும்கூட, கிழக்கு மாகாணம் வன்முறையிருந்த பிரதேசமாகவே தொடர்ந்து இருக்கும். இதற்குக் காரணம், வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தற்காலிகமாகவேனும் இணைக்கப்படுவதாகும். சிங்களவரைப் பொறுத்தவரை வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் இணைப்பை தமக்கிழைக்கப்பட்ட துரோகமாகவே கருதுகின்றனர். தமிழர்களில் பலரும் இணைப்பு என்பதை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் கருதுகின்றனர். அவர்கள் கூற்றில் உண்மை இருக்கிறது. காரணம், முப்பது ஆண்டுகளில் முதல் முறையாக சிங்கள அரசு

மேலும் எதிர்க் கட்சியிலுள்ள ஒரே முஸ்லிம் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான அலீம் இசுக், விசேடப் போலீஸ் படையினர் இஸ்ரேலால் வெஸ்ட் பாங்க் பிரதேசத்தில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அதே பயங்கர வழி முறைகளைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழர் தாயகப் பிரதேசத்தை மறைமுகமாக வேளும் அங்கீகரித்துள்ளது என்பதுதான். 1958-ல் ஏற்பட்ட பண்டாரநாயக-செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் பிரதேச சபைகள் அடங்கிய தீர்வை முன் வைத்திருந்தது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லிம்கள் தமிழ் பேசுபவர்களாக இருந்து, தமது தனித்துவத்தைப் பேணுபவர்களாகவும், தமது நலன்களைத் தாமே தீர்மானம் செய்துகொள்பவர்களாகவும் உள்ளனர். மேலும் சிங்களத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருக்கும் கொழும்பு வாழ் முஸ்லிம்களிடமிருந்து தம்மைத் தனியாகக் காட்டிக்கொள்ளவும் விருமபுகின்றனர்.

இலங்கையின் பழமைவாதச் சமூகங்களில் ஒன்றான கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்கள், திடீரென்று தீவிர அரசியலில் குதித்துள்ளனர். குறிப்பாக இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கையில் எடுத்துள்ளனர்.

இதற்குக் காரணம், ஒரு வேளை வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்கள் இணைந்துவிட்டால் தமிழர்கள் பெரும்பான்மை அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பலத்தைப் பெற்றுவிடக்கூடுமோ என்ற பயம்தான். மேலும் தமிழ்-சிங்கள இனங்கள் ஒன்றோடொன்று முரண்பட்டு நிற்கும் இவ்வேளையில் பேரம் பேசி தமது பலத்தை அதிகரித்துக்கொள்ளவும் முஸ்லிம்கள் விரும்பக்கூடும்.

சிங்கள விசேட அதிரடிப் படையினரால் ஆயுதப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் இளைஞர் குழு ஒன்று, தமிழர் கிராமங்களைத் தாக்குவதற்கு ஏவிவிடப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு முஸ்லிம் ஆயுதக் குழுக்கள் அண்மைக் காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. மேற்காசிய நாடுகளான ஈரான், ஈராக் மற்றும் லீபியா ஆகியவை கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களுடன் தமது தொடர்புகளை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளனர் என்பதும் தெளிவு. அதே சமயம் கொழும்பு வாழ் முஸ்லிம்கள் பாகிஸ்தானுடன் உறவுகளைப் பேணிவந்துள்ளனர் என்பதும் உண்மையே. இவ்வுறவுகளால் இலங்கை அரசினுள் பாகிஸ்தானின் செல்வாக்கு கூடிக் கொண்டு வந்த சமயத்தில்தான், இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு பாகிஸ்தானின் செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியது.

இந்தச் சூழ்நிலைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், கிழக்கு மாகாணம் இலங்கையின் லெபனானாக உருவெடுக்கக் கூடிய அபாயம் உள்ளது என்றே தோன்றுகிறது. இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையை ஆழமாக ஆராய்ந்த பலரும் முன்பே இதைக் கூறிவிட்டனர் என்றாலும், பலம்வாய்ந்த அயல்நாட்டுச் சக்தியான இந்திய இராணுவம் நுழைந்ததும் வன்முறை கட்டுப்படுத்தப்படும் என்றே பலரும் நம்பினர்.

ஆனால் இந்த நம்பிக்கை பொய்யாக்கப் பட்டதோடு அல்லாமல், இந்திய இராணுவத்தின் நுழைவு பிளவுகளை இன்னும் அதிகமாகக் கியே உள்ளது எனலாம்.

இந்தியாவின் தலைவலி

இந்திய இராணுவம் இலங்கையில் வந்திறங்கியதன் பின்பே ஜே.வி.பி. இயக்கத்தின் வளர்ச்சி அதிகரித்துள்ளது. பலம்வாய்ந்த இந்த அமைப்பு ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், ஜெயவர்த்தன அரசுக்கும் பகிரங்கச் சவால் விடுக்குமளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டது! தென்னிலங்கையில் நிலைமை மோசமடையும்போது, இந்தியாவின் தலைவலி பன்மடங்காகலாம். மேலும் தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பை இந்திய இராணுவம் பலவீனப்படுத்தியுள்ளது உண்மைதான். எனினும் நிலைமையைக் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க இந்திய இராணுவம் புலிகளின் ஆயுதக் கடத்தலைப் பெருமளவுக்குத் தடுத்து நிறுத்தவும் வேண்டும். அதிக ஆயுதங்களை இலங்கைத்தீவுக்குள் கொண்டுவருவது சிரமமாதலால், புலிகள் பலவீனமடைவது உறுதி. எனவே வடக்கு-கிழக்கு பகுதிகள் இந்தியாவின் வியட்நாமாகவோ ஆப்கானிஸ்தானாகவோ மாறாது; ஆயினும் இலங்கையின் லெபனானாக அவை விரைவில் மாறிவிடும் என்றே தெரிகிறது!

1971 இளைஞர் கிளர்ச்சிக்கு முன்பாக ஜே. வி. பி. தலைவர் விஜயவீரா தமது தோழர்களுக்கு நடத்திய. “ஐந்து விரிவுரை”களில் கடைசியும் முக்கியமானதுமான “இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம்” என்ற உரை விளங்குகின்றது. இந்திய இராணுவம் இன்று இலங்கையில் நேரடியாகச் செயல்பட்டு வருவதைப் பார்க்கும் சாதாரண சிங்கள மாணவனுக்கு விஜயவீராவின் கூற்று உண்மை என்று தோன்றுவதில் வியப்பென்ன? விஜயவீராவை அடைய ஒரு

அண்மையில் கொழும்பில் தனிச்சுற்றுக்கு விடப்பட்டுள்ள காஸெட் ஒன்றில் விஜயவீரா ஒருமணி நேரத்துக்கும் மேலாகப் பேசுவதைக் கேட்க முடிகிறது! அதில் இலங்கையிலுள்ள இந்திய இராணுவத்தை குரங்குப்படை என்றே அவர் அழைக்கிறார்.

தீர்க்கதரிசியாகவே கருதுவான்! 1971-ல் சோசலீசுப் புரட்சி என்ற முழக்கத்துக்காக விஜயவீரா வின்பால் ஈர்க்கப்பட்ட அவன், இன்று தேசத்தைப் பாதுகாத்தல் என்ற அடிப்படையில் விஜயவீராவின் போர்முழக்கத்துடன் ஒன்றிப்போகவே செய்வான்!

அண்மையில் கொழும்பில் தனிச்சுற்றுக்கு விடப்பட்டுள்ள காஸெட் ஒன்றில் விஜயவீரா ஒருமணி நேரத்துக்கும் மேலாகப் பேசுவதைக் கேட்க முடிகிறது! அதில் இலங்கையிலுள்ள இந்திய இராணுவத்தை குரங்குப்படை என்றே அவர் அழைக்கிறார். இராமாயணத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு செய்யப்பட்ட விமரிசனமே இது! மேலும் 1953-ல் பிரஞ்சு ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் வியட்நாமிய கம்யூனிஸ்ட் கொளியில் லாப் போராட்ட வீரர்களிடம் அடைந்த தீன் பீன் ஃபு (Dien Bien Phu) தோல்வியையே இந்தியாவும் தழுவும் என்று பெருமையுடன் குறிப்பிடுகிறார்!

கோபமடைந்த சிங்கள இளைஞர்கள் நிச்சயம் விஜயவீராவுடன் சேர்த்தான் போகிறார்கள். அதே சமயம் சாதாரண சிங்களக் குடிமகனும் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கத்தான் போகிறான். ஏன், இப்போதே பலர் கேட்கத் துவங்கிவிட்டார்கள்.

“சிறுபான்மையினரான தமிழர்களுக்குத் துப்பாக்கி முனையில் அதிகாரப்பகிர்வு செய்து கொடுக்கத் தயங்காத இந்த அரசு, துப்பாக்கியே தூக்காத எனக்கு ஏன் சாதாரண ஜனநாயக உரிமைகளைக்கூடத் தரமறுத்து வருகிறது?” என்பதுதான் அது!

தென்னிலங்கை அரசியல் நெருக்கடியை அமைதியாகவோ, குறைந்தபட்ச வன்முறைப் போராட்டங்களாலோ தீர்த்துவைக்க முடியாது. ஏனெனில், மிகப்பெரிய எதிர்க்கட்சியின் தலைவியான சிறிமாவோ பண்டாரநாயகாவால், பிலிப்பைன்ஸ் அகினோ போலவோ, பங்களா தேசத்தின் ஹசீனா மற்றும் கலீடா போலவோ செயல்பட்டு ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முடியாது. அதற்கான சூழ்நிலை இலங்கையில் இல்லை.

அதிரடித் துருப்புக்கள்

எனவேதான், ஜே. வி. பி. அமைப்பு இலங்கை எதிர்க்கட்சித் தரப்பினரின் “அதிரடித் துருப்புக்களாக” பெரும் வெற்றியுடன் செயல்

பட்டு வருகிறது! ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் எதிர்பயங்கரவாதச் செயல்பாடுகள் ஜே. வி. பி அமைப்புக்குப் பரவலான மக்கள் ஆதரவை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. அப்போது சிங்கள இராணுவம் சிங்கள இளைஞர்களைக் கொலைசெய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம். ஆனால் பெரும்பான்மையான இராணுவ அதிகாரிகள் சிறிமாவோவின் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியின் ஆதரவாளர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவர்கள் சிங்கள இளைஞர்களைச் சுட்டுத் தள்ளுவார்களா என்பதும் கேள்விக்குறியே.

மேலும் ஜே. வி. பி. அமைப்பு தென்னிலங்கையின் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளாக மாறினால், தேர்தல்கள் நடத்தப்பெறாத பட்சத்தில் இலங்கை சுதந்திரக் கட்சியானது, தமிழர் ஐக்கிய விடுதலைக் கூட்டணியின் (TULF) தற்போதைய அவலநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடும் அபாயம் உள்ளது. இலங்கையின் அமைதி முற்றாகச் சீர்குலை இது ஒன்றே போதும்.

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையே அரசியல் மற்றும் சமூக விமரிசுக்களின் பார்வையில் நாட்டின் முக்கியப் பிரச்சினையாகத் தென்பட்டது. இதுவரை பலநாடுகள் இலங்கையைப் பற்றிய தமது கொள்கைகளை வகுத்துக் கொள்ளவும் இதுவே அளவுகோலாக இருந்தது. இவர்கள் பார்வையில், “இலங்கை வளர்ச்சியடைந்து கெண்டிருக்கும் ஒரு நாடு; ஆனால் அதற்கு தனது இனப்பிரச்சினையை அரசியல் தீர்வுக்கு உட்படுத்த முடியாமல் போய் விட்டது.”

உண்மைநிலை இது மட்டுமல்ல. இலங்கை தனது பொருளாதாரத்தை முற்றிலும் மேலை நாடுகளுக்கு அடகு வைத்துவிட்ட நிலையில் ஒரு சர்வாதிகார நாடாக உருவெடுத்து விட்டது. இனப்பிரச்சினைக்கு இலங்கை அரசு இராணுவத் தீர்வை நாடியது அதன் சர்வாதிகாரத்தின் வெளிப்பாடேயாகும். இலங்கை, சர்வாதிகாரம் என்ற கட்டத்திலிருந்து மாறி, “தேசியப் பாதுகாப்பு அரசாகவும்”, ஏன் ஒரு “முற்றுகையிடப்பட்ட அரசாகவும்” ஆகி விட்டது!

அதிகாரப்பகிர்வும், சர்வாதிகாரமும்

அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிப்பது என்பது ஜனநாயகத்தின் மிக அடிப்படை அம்சமாகும்.

உண்மை நிலை இதுமட்டுமல்ல. இலங்கை தனது பொருளாதாரத்தை முற்றிலும் மேலை நாடுகளுக்கு அடகுவைத்துவிட்ட நிலையில் ஒரு சர்வாதிகார நாடாக உருவெடுத்துவிட்டது. இனப் பிரச்சினைக்கு இலங்கை அரசு இராணுவத்தீர்வை நாடியது அதன் சர்வாதிகாரத்தின் வெளிப்பாடேயாகும். இலங்கை சர்வாதிகாரம் என்ற கட்டத்தி லிருந்து மாறி, "தேசியப் பாதுகாப்பு அரசாகவும்", ஏன் ஒரு "முந் றுகையிடப்பட்ட அரசாகவுமே" ஆகிவிட்டது!

சர்வாதிகாரம் என்பதோ சுயாட்சிக்கு நேர் எதிரானதாகும். எந்த ஒரு நாட்டிலும் பிர தேச ரீதியாக வாழும் தேசிய இனங்களின் கோரிக்கைகளுக்கு, சுயாட்சியே சரியான அரசியல் தீர்வாகக் கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. அதே சமயத்தில் துண்டுதுண்டாக இக்கோரிக்கைகளையும், தேசிய இனங்களின் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்துவைப்பது என்பது இயலாததாகும்!

இந்திய அரசைப் பொறுத்தவரை, ஒப்பந்தத்தில் இலங்கை அரசு கொடுப்பதாக ஒத்துக் கொண்டதற்கும், உண்மையில் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்துள்ள "உரிமை" களுக்கும் இடையிலுள்ள பிளவை நிரப்ப முடியும் என்று அது நம்புகிறது. அதே சமயம் தமிழர்களின் குறைந்தபட்ச கோரிக்கையான தாயகப் பிரதேசத்தை அமைத்துக் கொடுக்கும் பெற்றுப் பையும் இந்திய அரசு தட்டிக் கழிக்க இயலாது! இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் இந்திய அரசு எடுக்கும் எந்த ஒரு நடவடிக்கையும் இலங்கை அரசை பலவீனப் படுத்தவே செய்யும் என்பது தெளிவு.

எனவே ஒப்பந்தத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக, இந்திய அரசு இலங்கை அரசைக் காப்பாற்றும் நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம்! இதனால்

"காப்பாற்றப்பட்ட" இலங்கை அரசு மேலும் பலவீனப்படும்; இலங்கைத் தீவே இந்தியாவின் காப்பந்துப் பிரதேசமாக (Protectorate) மாறும்!

ஒருகாலகட்டம் வரை இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினையாகவே இருந்த இனப் பிரச்சினை, ஒரு தெற்காசியப் பிரதேசப் பிரச்சினையாக (regional conflict) மாறி, தற்போது சர்வதேசப் பிரச்சினையாகவே உருவெடுத்து விட்டது. இதற்குக் காரணம் பிராந்திய மற்றும் உலக வல்லரசுகளின் போட்டி போட்டியே என்றால் மிகையாகாது.

இவ்வகையில் உலக வல்லரசுகளான அமெரிக்காவும், சோவியத் யூனியனும் இலங்கைப் பிரச்சினையில் இந்தியாவின் நிலைப்பாட்டை ஆதரிப்பதால், அவை இந்திய அரசை ஒரு பிராந்திய வல்லரசாக அங்கீகரித்துவிட்டன என்று கொள்ளலாம். ஆனால் பிராந்திய வல்லரசாக மாறுவது என்பது பெருமைக்குரிய விஷயமல்ல; அதற்கான விலையும், மிகவும் கொடூரமாக இருக்கக் கூடும். இஸ்ரேலும், சிரியாவும் லெபனானில் கற்றுக் கொண்டது போல், வல்லரசுகளின் ஆதிக்கத்துக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு என்ற கடுமையான பாடத்தை இலங்கை இந்திய அரசு இலங்கையில் படிக்க நேரிடும். □

தமிழக முதல்வருக்கு ஈழப் புரட்சி அமைப்பின் அஞ்சலி

தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மரணமான செய்தி, எம்மை பெரும் வேதனைக்கு உள்ளாக்குகிறது.

ஈழப்பிரச்சனையில் அக்கறையும், இலங்கை தமிழ்பேசும் மக்களின் துயரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதில் இடைவிடாத முயற்சியும் மேற்கொண்டிருந்த இவ்வேளையில் அவரது இழப்பு எம்மை ஆழ்ந்த கவலைக்குள்ளாக்குகிறது.

கண்டியில் பிறந்து, தம் இளமைக் காலத்தை வறுமையில் கழித்து, பின் கலைஞராகி தமிழ்த் திரைப்பட உலகை நீண்டகாலம் தம் ஆளுமைக்கு உட்படுத்தியிருந்தார். தமிழக மக்களின் அன்புக்கும், ஆதரவுக்கும் உள்ளாகியிருந்த டாக்டர். திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் மறைவானது, தமிழக மக்களுக்குப் பேரிழப்பாகும்.

தமிழக மக்களின் பேராதரவுடன், கடந்த 10 ஆண்டுகளாய் முதல்வராய் கடமையாற்றி அரசியலில் தனிப்பெரும் செல்வாக்குடையவராய் விளங்கிய தமிழக முதல்வரின் மறைவுக்கு நாம் ஆழ்ந்த அஞ்சலியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழக மக்களின் துயரத்துடன், நாம் எமது துயரத்தையும் இவ்வேளையில் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம்.

இலங்கை இந்திய பிரச்சினைக்குரிய ஒப்பந்தம் பற்றி ஒரு விவாத அரசங்கம்

“விலங்கொடு கூடுய
விடுதலை மட்டும்
வேண்டவே வேண்டாம்”

□ சி. சிவரமணி

தமிழக முதல்வரின் மறைவின் துக்கத்தினால் ஏற்பட்ட துயர அலைகளால், இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் அவலங்கள் மறக்கப்பட்டிருக்கும் நேரம் இது.

ஈழத்தில் இந்திய இராணுவம் மேற்கொண்டிருக்கும் கொடூர அட்டூழியங்களையும், அத்துமீறல்களையும், உலகிற்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட வேண்டிய தமிழ்நாட்டு மக்கள், இன்று மௌனம் சாதித்து வருகிறார்கள் என்றால், வரலாற்றுத் தவறைச் செய்கிறார்கள் என்றே நாம் கருதுகிறோம். தமிழர்களின் சகிப்புத் தன்மை இயல்பானது, இன்று மத்திய அரசிற்கு ஆதரவாக உள்ளது என்று கூறிவிட முடியாது. ஏனெனில் தமிழ் மக்களில் 76 விழுக்காட்டினர் ஈழப் போராட்டத்திற்கு உறுதியான ஆதரவை இன்றும் தருகிறார்கள்.

இந்நிலையில் இன்னாலும் ஈழவர்களின் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தும் பொருட்டும்—தமிழக மக்களிடையே ஈழத்தின் அரசியல் தன்மையைக் கொண்டு செல்லும் பொருட்டும், அறிஞர்கள், கவிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், சிந்தனையாளர்கள், அரசியல்வாதிகள், மாணவர்கள், ஈழ விடுதலை இயக்கங்கள் கலந்து கொண்ட மாநாடு சென்னையில் 09-01-1988 சனிக்கிழமை காலை 9.30 மணி முதல் இரவு

7 மணி வரை நடைபெற்றது. இம்மாநாடு ‘இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான விஞ்ஞானப் பேரவை’, மற்றும் ‘ஈழ ஆய்வாளர்களால்’ ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

□

“ஒடுக்கப்படும் மக்கள் தேசிய அந்தஸ்து கோரும் போது மொழி அடிப்படையில் இணைந்து நாடு கோருகிறார்கள்.” □ லெனின்

ஆர்ப்பாட்ட உள்வலங்கள், ஆரவாரப் பேச்சுக்கள், கொடி, தோரணங்கள், மற்றும் ஜிகினா வேலைப்பாடுகளைக் கொண்டதே ‘மாநாடு’ என்று அறிந்திருந்த தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு—குறிப்பாகக் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு இது ஒரு வித்தியாசமானதாகத் தான் தெரிந்திருக்கும்—அமைதியான அரசங்கம், ஒவ்வொரு வரிடமும் செய்தியை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம், நட்புடன் பழகும் தன்மை, ஒவ்வொரு வரும் சிறு சிறு குழுவாக பிரச்சனையை (ஒய்வு நேரத்தில்) விவாதித்த தன்மை ஆகியவையே மாநாட்டின் வெற்றிக்குக் கட்டியம் கூறியது எனலாம்.

முற்பகலில் மாநாடு தொடங்கிய போது தோழர் இ. இரத்தின சபாபதி அவர்கள் தலைமையேற்று நடத்தினார்கள். பகல் உணவு இடைவேளை வரையிலும் இந்திய அரசுத் தரப்புக்குச் சார்பாக ஆய்வாளர்களால் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இலங்கைத் தமிழர்களுக்கான விஞ்ஞானப் பேரவையின் செய

லாளர், தோழர் இராசநாயகம் அவர்களின் வரவேற்புரை, தொடக்கவுரையுடன் தொடங்கிய விவாதம், மாலையில் இந்திய அரசின் செயற்பாடுகள் தவறானதை நோக்கிச் செல்கிறது என்ற வகையில் முடிவுற்றது.

மாநாட்டின் விவாதத்திலும், கட்டுரைகளிலும் சொல்லப்பட்ட சில முக்கியச் செய்திகளைக் கீழே தருகிறோம்.

□

தோழர் என். என். இராசநாயகம்: தமிழ் பேசும் மக்களின் பொது அபிப்பிராயத்தை முன்வைப்பதென்பது இக்கருத்தரங்கின் முக்கிய நோக்கமாகும். இப் பொது அபிப்பிராயம் என்பது மக்களின் எதிர்யார்ப்புகளைத் தத்துவக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து, எதார்த்தத்தின் அடிப்படையில் வந்ததாகும். மேலும் இப் பொது அபிப்பிராயங்களின் அடிப்படையில், பலதரப்பட்ட தனித்துவமான செயற்பாடுகளையும், நடவடிக்கைகளையும் ஒன்றிணைத்து—அது ஒரு சக்தியாக உருவெடுக்க வழிசமைக்கவும் வேண்டும். இதை இக் கருத்தரங்கு செய்யவேண்டும். இதற்கு சர்வதேச நாடுகளின் அனுபவங்களை உள்வாங்கி, அதன் பொதுத் தன்மைகளை, சிறிலங்காவின் எதார்த்தத்திற்கேற்ப பயன்படுத்த வேண்டும்.

ஈழத்தில், சமுதாயக் கட்டுமானங்கள், கலாச்சாரம், பண்பாடு, அரசியல் வெளிப்பாடுகள், சமுதாயக்கோட்பாடுகள், ஆகியன இன்று சிதறடிக்கப்

பட்டுள்ளன. பொருளாதாரம் முற்றாகச் சீர்குலைந்து விட்டது. மக்கள் பயமும், பீதியும் கொண்டவர்களாக, எதிர்காலம் என்ன என்று தெரியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். மனிதாபிமானம் அழிந்து போன நிலை தொடர்கிறது. இதனால் பல கேள்விகள் எழுகின்றன.

ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றக் கூடியதா? அல்லது, ஒப்பந்தம் முடிவில்லாத முடிவாகவும், தீர்வற்ற தீர்வாகவும் மாறுமா?

இராட்சகர்கள் இராட்சகர்களாக மாறுவார்களா?

இந்தியா எதிர்பார்த்த அமைதியும், இந்தியப் பாதுகாப்பும் நிலைநாட்டப்படுமா? அல்லது சிதறடிக்கப்படுமா? இவ்வொப்பந்தம் தவிர்த்த வேறு அணுகு முறையை இந்தியா ஏற்பாடு செய்திருக்க முடியாதா? இவைகளைல்லாம் எம்முன்னே எழுகின்றன.

இன்று சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள, இந்திய எதிர்ப்பு வாதம் மேலெழும்பும் தன்மை கொண்டது. இது மக்களை அச்சுறுத்தும் தன்மையைக் கொண்டதாக ஆகும் போது, இந்தியா தன்படையை சிங்களப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்புமா? இதனால் சிறிலங்கா இந்தியாவின் விடாநாமாக மாறுமா? அப்போது தமிழ்மக்களின் போராட்டத்தில் என்ன மாற்றம் ஏற்படும்?

இக் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க வேண்டிய வரலாற்றுக் கடமை அறிவு ஜீவிகளுக்கு உள்ளது. இதன் மூலம்தான் நாம் பொது அபிப்பிராயத்தை சிறிலங்காவின் எதார்த்தத்துக்கு ஏற்ப உருவாக்க முடியும்.

திரு சிறிதர்: இலங்கையில் மாற்று அரசாங்கம் வந்தால் ஒப்பந்தத்தை நீக்கி விடுவார்கள் என்று பேசப்படுகின்றது.

ஆனால் இது முடியாது. ஏனெனில் விடுதலை பெற்ற பின்பு, வங்காள தேசமும், ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்ய முயன்றது. ஆனால், அதனால் இந்தியாவை மீறிச் செயல்பட முடியவில்லை. இலங்கை, இந்திய அரசை மீறி எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதற்கு இரண்டு உதாரணங்கள் உள்ளன.

1. ஒப்பந்தம், இலங்கை அரசியல் சாசனத்திற்கு எதிரானது என்றும், பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட மாகாண சபை பிரேரணை செல்லுபடி ஆகாதென்றும், எதிர்க்கட்சிகள் தொடுத்த வழக்கு, இலங்கை உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

2. பிரேமதாசா போன்றவர்கள் ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்தாலும் ஐ. தே. க. கொண்டு வந்த அரசியல் சாசன திருத்த மசோதா ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

இலங்கைத் தீவில் எது நடந்தாலும், ஒப்பந்தத்தை இரண்டு அரசுகளும் அமல்படுத்த முடிவெடுத்துள்ளனர். இதை அமல்படுத்தும்போது பல பிரச்சனைகள் எழும் என்பது இலங்கை, இந்திய 'Policy Makers' களுக்கும் நன்கு தெரியும்.

இதில் ஒப்பந்த எதிர்ப்பாளர்களை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும், முடியாத பட்சத்தில் அவர்களை அகற்றி ஒப்பந்தத்தை அமலாக்க வேண்டும்.

எவ்வளவுதான் வன்முறை நடந்தாலும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தேர்தல் நடைபெற்றே தீரும். இதில் தமிழர் அமைப்புக்கள் அனைத்தும் பங்கெடுத்துக் கொண்டு, புதிய தலைமைப் பீடத்தை உருவாக்க வேண்டும். தற்சமயம் அஸ்ஸாமிலும், 1960-ன் பிற்

பகுதியில் தமிழ்நாட்டிலும் பெருங் கலவரங்கள் நடைபெற்ற போதும், தேர்தல்கள் நடைபெற்று, ஜனநாயகம் நிலை நாட்டப்பட்டது.

அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெறுவது தொடர்பாக ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்துவதை ஒரு கணிசமான அளவுதான் அனுமதிக்க முடியும். அதற்கு மேல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்தியா இதை அனுமதிக்காது. இந்தியா ஒரு பெரிய நாடு. மற்றும் இந்தியா ஒரு பிராந்திய வல்லரசு. இதை ஒப்பந்த எதிர்ப்பாளர்கள் எவ்வளவு புரிந்து கொள்கின்றனரோ அவ்வளவு நல்லது.

ஒப்பந்த அமலாக்கத்தின் போது தமிழ் மக்களுக்கு பிரச்சனைகள், அதாவது பாதிப்புக்கள் ஏற்படலாம். இது தவிர்க்க முடியாதது. ஜனநாயகம் காப்பாற்றப்பட்டே ஆகவேண்டும். ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கத்தை ஏற்றுக் கொண்டு தேர்தலில் நிற்பதில்தான், தமிழர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும்.

[திரு சிறிதர் அவர்களின் இப் பேச்சின் போது கடும் ஆட்சேபணைகளும் கண்டனங்களும் பார்வையாளர்களாலும், ஆய்வாளர்களாலும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவரை அடுத்துப் பேசிய அனைவரும், இவரது ஒப்பந்தம் பற்றியப் பார்வையைக் கடுமையாகச் சாடினர். 'பாலம்' வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு அவரது உரையின் முக்கிய பகுதியைத் தந்துள்ளோம்]

திருமதி ஊர்மிளா பாத்தினி: இன்று இலங்கையில் அமைதி திரும்ப வேண்டுமென்றால், மூன்று முக்கியத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும்.

1. இலங்கையில் பல இன மக்களிடையேயும் ஆத்ம உறவை மீண்டும் நிலை நாட்டல்.

2. அரசியல், பொருளாதாரக் கட்டுமானங்களை மீண்டும் புதுப்பித்தல்.

3. புணருத்தான வேலைகள் தொடங்கப்படல்.

இந்த மூன்று தேவைகளும் செயற்படுத்தப்பட LTTE IPKF சண்டை முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. இது தொடருமேயானால் தமிழர்கள் தான் கடும் பாதிப்புக்கும், இன்னலுக்கும் உள்ளாக நேரிடும். இதனால் தமிழர்களின் எண்ணங்கள் வேறுபட்டு, அமைதி உருவாக்க முடியாத சூழ்நிலை கூட ஏற்படலாம்.

இதுவரை காலமும், தமிழ் பேசும் மக்களை ஜெயவர்தனா ஏமாற்றி வந்திருப்பதால் ஜே.ஆர். எடுக்கும் நடவடிக்கை அனைத்தையுமே, தமிழ் மக்கள் சந்தேகம் கொண்டு பார்க்க கூடிய சூழ்நிலை உள்ளது. இது மாற்றப்படவேண்டும். இதற்கு,

1. நியாயமாக ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய உரிமைகள் மற்றும் அதிகாரப் பரவலாக்கம் தொடர்பாக ஜே.ஆர் உறுதியான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

2. அண்மையில் கொண்டு வரப்பட்ட மாகாண சபைச் சட்டம் தமிழர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. தமிழ் பேசும் மக்களின் குறைந்த பட்ச கோரிக்கையைக்கூட இது பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. இது சரி செய்யப்படவேண்டும்.

3. வடக்கு, கிழக்கு இணைப்பை எப்போதும் விட்டுக் கொடுக்கப் போவதில்லை என்கிற தமிழர்கள், இப்பகுதியில் வாழும் முஸ்லிம், மற்றும் சிங்கள மக்களின் காரணமாய் ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த சர்வசன வாக்கெடுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் ஆனால் ஜே.ஆர். இதை உணராமல் செப்பிடி வித்தை செய்வாரே

யானால், தமிழ்த் தலைமைப் பீடம் ஏற்றுக்கொள்ளாது.

வருங்காலத்தில் தமிழர் இயக்கங்களுக்கும், ஜனதா விடுக்தி பெரமுணாவுக்கும் (JVP) இடையே தொடர்புகள் உருவாகலாம். அப்போது நிலைமைகள் மிக மோசமடையும். இதனால் ஜனநாயக அடிப்படையிலான கட்டுமானங்கள் சீர்குலைந்து பயங்கர விளைவுகள் ஏற்படும் அபாயமும் உள்ளது.

இதற்கிடையில் ஜே.ஆர். தன்னுடைய ஆட்சியை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள இந்தியாவுடன் 'நட்புறவு உடன்படிக்கை' செய்து கொள்ளப் போவதாக அறிகிறோம். ஒப்பந்தம் உண்மையிலேயே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, அமைதி திரும்பிய பின்புதான் இந்தியா, நட்புறவு உடன்படிக்கை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும். இது விஷயத்தில் இந்தியா உஷாராக இருக்க வேண்டும். இதற்கு ஜே.ஆர். தன்னுடைய 'தனி ஆட்சி'யைக்கொண்டு, பொதுத் தேர்தலுக்கு வழி வகுக்க வேண்டும்.

திரு பரமானந்த்: இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் அவசரத்தில் ஏற்பட்டதொன்றாகும். இன்று நடைபெறும் அனைத்துக் குழப்பங்களுக்கும் அதுவே காரணம். நிதானத்துடன் செயல்பட வேண்டிய நேரம் இது. தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகள் எந்த வகையிலும் பறி போகக் கூடாது. இதனுடாகத்தான் இலங்கை விரும்பும் 'நட்புறவு உடன்படிக்கை' அமையவேண்டும்.

திரு சூரிய நாராயணன்: பெரிய நாடு, சிறிய நாடு என்பதின் அடிப்படையில், இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சனையை தீர்க்கமுடியாது. இவ்வாறு பேசுவதை தவறானதாகும். பிராந்திய வல்லரசு என்கிற வார்த்தையின் உள்

ளடக்கமும், பிராந்திய வல்லரசு என்று கருதப்படுகிற அரசின் ஆணவமும் நிலைமைகளைச் சீராக்காது என்பதை சம்பந்தப்பட்டோர் உணரவேண்டும். இராணுவ பலத்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்பது வீம்புத்தனமர்கத்தான் அமையும்.

இதை டெல்லி இராஜதந்திரிகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு புரிந்து கொள்கிறார்களோ அவ்வளவிற்கு நல்லது.

ஒப்பந்தத்திற்கு முன், 300 விடுதலைப்புலிகள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். இன்று இந்திய அரசுத் தரப்பினரோ, 3,000 விடுதலைப்புலிகள் உள்ளனர் என்று கூறுகிறார்கள். இது எதைக் காட்டுகிறது? தமிழ் மக்களின் மீது இந்திய இராணுவம் கொடிய தாக்குதலை நடத்தியதால் தானே இந்நிலை ஏற்பட்டது!

இந்திய அரசு 'தான் ஒரு பெரிய நாடு, பெரிய இராணுவத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று எண்ணாமல், தாயின் ஸ்தானத்திலிருந்து பிரச்சனையின் தன்மையை அணுக வேண்டும். இந்த மாதிரியான அணுகுமுறைதான் இலங்கை தீவில் அமைதியைக் கொண்டு வர முடியும்.

எது வந்தாலும் தன்னால் சமாளிக்க முடியும் என்ற இந்திய அரசின் ஆணவம் தவறானது. ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத—பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களை, இந்திய அரசு தன் இராணுவத்தின் மூலம் ஒடுக்க நினைப்பது எந்த நியாயத்திலும் அடங்காது.

திரு சுந்தர் பிரான்சிஸ்: இலங்கை, அஸ்ஸாம் அல்ல. அஸ்ஸாம் தேர்தலின் போது கொல்லப்பட்ட ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மனித உயிர்களை நாங்கள் இன்னும் மறக்கவில்லை அஸ்ஸாமைப்போன்று

பிணக் குவியலின்மீது ஈழத்தில் தேர்தலை நடத்துவதென்பது இயலாத காரியம். இம்மாதிரி எண்ணக் கொண்டிருப்போர், இவ் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்வது நல்லது. ஈழம் இலங்கையில் தான் உள்ளது. ஆகவேதான் இலங்கை, அஸ்ஸாம் அல்ல என்று கூறுகிறோம்.

எங்களது அரசியல் உரிமைகளை — அரசியல் அதிகாரத்தை, எமக்குத் தருவதோ பரவலாக்குவதோ, இலங்கை அரசு தானேயொழிய இந்திய அரசாக இருக்க முடியாது.

குறைந்த பட்சமாக, அரசியல் அதிகாரங்களின் பரவலாக்கம் இல்லாது, தேர்தல் நடப்பது என்பது இயலாது ஆகும். இந்தியா ஒரு பிராந்திய வல்லரசாக இருக்கலாம் அதற்காக இந்திய அரசின் எண்ணங்கள் எம்மீது தீர்ப்பு திக்கப்படுவதை, நாம் ஒரு போதும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

ஒப்பந்தத்தை நாம் என்றுமே வரவேற்றதில்லை. ஏனெனில் இவ் ஒப்பந்தத்தில் மலையக மக்களின் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு இல்லாத நிலையிலும் கூட—அவர்களில் 2 லட்சம் மக்களை இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தும் கொடிய செயலை கண்டித்து, ஒப்பந்தத்திற்கு இது ஒரு முட்டுக்கட்டை என்று கூறி வந்திருக்கிறோம். இருந்தும் நாம் ஈழத்தில் அமைதியைக் கொண்டு வரும் பொருட்டு, எமது ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தோம். ஒப்பந்தத்தை வரவேற்காவிட்டாலும்கூட மக்களை ஜனநாயக ரீதியாக அணி திரட்ட முடியும் என்று நினைத்தோம். ஆனால் இந்தியப் படையினர் எமது அமைப்பின் தோழர்களை கைது செய்தும், நெருக்கடிக்கு உள்ளாக்கியும் வருகின்ற செயலானது, எம்மை வேறு திசை

நோக்கி போகப் திர்ப்பந்திக்கிறது.

திரு அமிர்தலிங்கம்: தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று பரவலாக இன்று பேசப்படுகிறது. ஆனால் அது பொதுத் தேர்தலா? இல்லை மாகாண சபைத் தேர்தலா? தேர்தலில் யார் நிற்கப்போகிறார்கள்? என்பதெல்லாம் கேள்விக்குறிகளாக இருக்கின்றன. தமிழர்களைப் பொறுத்தவரை தேர்தலில் யாருமே நிற்கப்போவதில்லை. ஏனெனில் அண்மைய மாகாண சபை சட்டத்தின் மூலம் அரசியல் உரிமை மற்றும் அதிகார பரவலாக்கம் ஆகியவை சரியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. மேலும் இம் மாகாண சபை சட்டம், தமிழ் பேசும் மக்களின், குறைந்த பட்ச அபிவிருத்திகளைக்கூட நிறைவேற்ற வில்லை.

திரு. ராஜீவ் மெரீனா கடற்கரையில் கூறியது போல், இந்தியாவின் மாநில அளவிலான அதிகாரங்களாவது எங்களுக்குத் தரப்படவேண்டும். ஆனால் திரு ராஜீவ் அவர்கள், அவர் கூறியது போல் நடந்து கொள்ளவில்லை.

இலங்கை உயர்நீதிமன்றம், மாகாண சபை சட்டத்தை, 'இலங்கை அரசியல் சட்டத்திற்கு எதிரானது அல்ல' என்று ஏற்றுக் கொண்டதை சிலர் பெரும் சாதனை என்றும், இதனால் தமிழர்களின் பிரச்சனைக்கு தீர்வு ஏற்பட்டு விட்டது என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன?

நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாத ஜனாதிபதியின் கையில் அதிகாரங்கள் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள, ஒரு திருத்த மசோதா வைத்தான் உயர்நீதி மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. இதனால் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எந்த நன்மையும் விளையப் போவதில்லை.

திரு எச்.என்.பெர்ணான்டோ: இன்று சிங்கள மக்கள் மத்தியில் அரசியல் மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. ஜே.ஆர். அரசு இதுவரை காலமும் செய்துவந்த இந்திய எதிர்ப்பு, தமிழர் எதிர்ப்பு வாதம் ஆழமாக வேரூன்றிவிட்டது. ஜே.ஆர். ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், சிங்கள மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இந்திய எதிர்ப்பு வாதத்தில் இருந்து ஜே.ஆர். குத்துக் காரணம் அடித்த போதும், அவரால் ஊட்டி வளர்க்கப்பட்ட மக்கள் மாறத் தயாராக இல்லை; இத் தன்மையை ஜே.வி.பி. நன்றாகப் பயன்படுத்தி வருகிறது. ஒப்பந்த எதிர்ப்பு, இந்திய எதிர்ப்பு வாதம் ஆகியவற்றை ஜே.வி.பி. முன் வைப்பதால், ஜே.ஆர். கட்சி அடிமட்டத்தொண்டர்கள் பெருமளவில் விலகி ஜே.வி.பி. யில் சேர்கிறார்கள்.

இதை ஆழ்ந்து நோக்குவோமேயானால், சிங்கள இளைஞர்கள் கருத்து அடிப்படையில் ஜே.வி.பி.யில் சேரவில்லை என்றும், இந்திய எதிர்ப்பு வாதத்தினடிப்படையிலேயே சேருகிறார்கள் என்பதையும் நன்கு உணர முடியும்.

இந்த மாதிரியான போக்குகள், இந்தியாவால், இலங்கையில் அமைதியைக் கொண்டு வர முடியாது என்பதையேக் காட்டுகிறது.

□

“வரலாறு என்னை விடுதலை செய்யும்”

ஃபிடல் கர்ஸ்ட்ரோ

மாநாட்டின் இறுதியில் கருத்து ஒருமைப்பாடு ஏற்பட்டது. இக் கருத்து ஒருமைப்பாட்டின் வெளிப்பாடாக தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

□ ஈழத்தில் உடனடியாக போர் நிறுத்தம்மேற்கொள்ளப்படவேண்டும்.

□ இதைத் தொடர்ந்து சமாதானப் பேச்சுகள் தொடரப்பட வேண்டும்.

□ இந்திய அமைதி காக்கும் படையின் கட்டுமீறிய நடவடிக்கைகள் நிறுத்தப்படவேண்டும்.

□ வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகத்தில் சில பகுதிகள் ஆகியவை தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரதேசம் என அரசியல் வரையறுப்புச் செய்யப்படவேண்டும்.

□ 13 வது சட்ட திருத்த மசோதாவின் மூலம் தரப்பட்டுள்ள அதிகாரப் பரவலாக்கம் தமிழ் பேசும் மக்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக உள்ளது. இது தமிழ் மக்களின் குறைந்த பட்சக் கோரிக்கையைக் கூட நிறைவேற்றவில்லை.

□ தமிழ் மக்கள் தம் சுயநிர்ணய உரிமையை நிலைநாட்டக்கூடிய அரசியல் அதிகாரப் பரவலாக்கம், மாகாணசபைக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

□ தமிழ் பேசும் மக்களின் இன்னல் களையப்பட 'ஒற்றுமை முன்னணி' ஒன்று கட்டப்பட வேண்டும்.

பிற்பகல் மாநாட்டிற்கு பேராசிரியர் இரா. இளவரசு அவர்களும், இ. இரத்தின சபாபதி அவர்களும் தலைமையேற்றனர்.

ஈழத் தமிழர்களின் எண்ண அபிப்பிராயங்களையும், இன்னல்களையும் இதயத்தில் தாங்கி வந்த ஆய்வாளர்களும், பார்வையாளர்களும் - விவாதங்களின் மூலம் தமது எண்ணங்களை இறக்கி வைத்தபோதும், அவர்கள் கலைந்து சென்றது மனப் பாரத்துடன் தான். ஈழத்தின் விடியலைக்காண ஆர்வம் கொள்ளும் இவர்கள், அம்மாநாட்டின் மூலம் உணர்ந்தது...போராட்டம் தொடரும். □

கவிதைகளில் இயற்கை வருணனை தேவையா? 2

மனிதனது உழைப்புத் திறனால், இயற்கை மலர்களிலும் அழகான மலர்கள் தொழிற்கூடங்களிலே தயாராகின்றன. தென்றலிலும் இதமான குளிரூட்டிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு விட்டன. பூகம்பத்தைத் தாங்கக்கூடிய வீடுகள் கட்டப்படுகின்றன. இந்நிலையில் இலக்கியத்தின் நோக்கினைத் திசை திருப்புவதற்கும் இயற்கையைப் பாடல் தன்முனைப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

கதிர் தந்து குலுங்கி நிற்கும் வயலின் அழகைக் கண்டு குதூகலித்துப் பாடுபவர் அதனை உருவாக்கிய உழைப்பை மறந்து விடுவாரானால், அல்லது மறைப்பதற்கு முயன்றாரானால், இலக்கியம் குறையுருவமாகி விடுந்தானே!

தென்னந் தோப்பில் தென்றல் சிறகடிப்பதும், நாணங்கொண்ட பெண்கள் போல நெற்கதிர்கள் தலை சாய்ந்து நிற்பதும், குயிலைத்

தூது விடுவதும், கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப் போன சொற்றொடர்களாகி விட்டன. இச்சொற்றொடர்கள் அலுத்துப் போனமைக்குரிய காரணம் வாழ்க்கைப் போரில் இவற்றின் பங்கு அரிசியும் தனிமற்ற வெறும் உமியாகிக் கிடப்பதேயாகும். ஆனால் இயற்கையை உழைப்புக் கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கும்பொழுது, அக்காட்சி நிறைவுள்ள காட்சியாவதை மறுக்க முடியாது.

மாவலி நதியைப் பெண்ணுக்கு உவமித்து, அதன் தன்மைகளைப் பெண்களின் தன்மைகளுக்கும் வலிந்து பொருத்தி ஒட்டுப் போடும் பெயரூது நதியின் அழகும் பெண்ணின் அழகும் சீரழிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் மனிதவுழைப்பை மாவலியில் செலுத்திப், பயிரும், வலுவும் பெற முயற்சிக்கும் செயலீடுபடுத்தும் கவிதையாக்கத்தில் நதியின் அழகு சீரழிக்கப்படவில்லை.

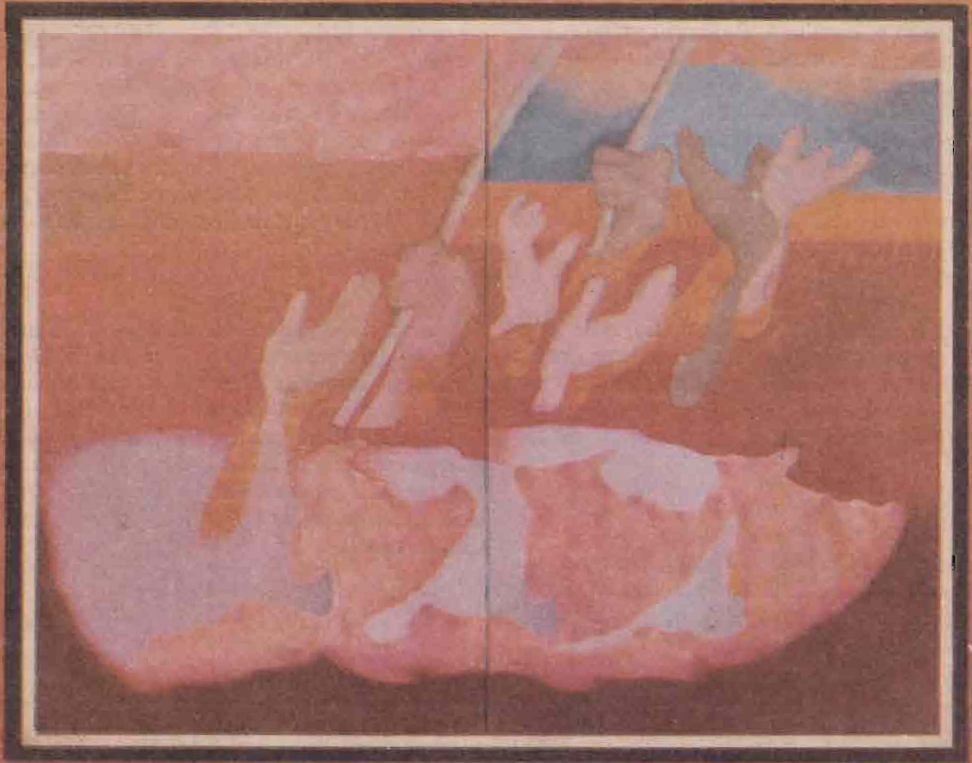
சபா. ஜெயராசா

வெளியீடுபவர்: இரா. திரவியம், 12, முதல் பிரதான சாலை,

நேரு நகர், சென்னை-20 □ அச்சிடுபவர்: ஜே. ரமணி,

பிளேஸ் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை-20 □ ஆசிரியர்: நதி

வெளி வந்து விட்டது -
“முகில்களின் மீது நெருப்பு”
சந்தானத்தின் ஓவியங்கள்
விலை ரூ 25-00

யொன்னி புகள்,
12, முதல் பிரதான சாலை, நேரு நகர்
அடையாறு, சென்னை-600 020